

Albertas ROSINAS
Vilniaus universitetas

ŠAUKĖNŲ ŠNEKTOS VEIKSMAŽODŽIO ASMENAVIMO SISTEMA (VIENTISINĖS FORMOS)

Skiriu išėjusių šaukėniškių atminimui

Šaukėnų šnektą priklauso pietų žemaičių patarmės šiaurinėms šnektoms ir yra išlaikiusi būdingiausias jų ypatybes. XX a. viduryje šioje šnekte dar tebebuvo vartojami dvigarsiai *un, um* ir *in, im* (plg. Zinkevičius 1994, 95), pvz.: *lúnks* „langas“, *lujks* „laňkas“, *súm̃tis* „sam̃tis“, *piňk̃i* „penki“. Juos dar tebevartoja ir vienas kitas senosios kartos atstovas. Žodžio šaknyje *en, em* daugeliu atvejų ir nebuvo niekada virtę *in, im*, nes tokią raidą sustabdė ne kokia raseiniškių įtaka, o šnektos vidiniai raidos motyvai, iš kurių svarbiausias yra skirtingų reikšmių žodžių raiškos diferenciacijos būtinybė, plg.: *šveñt* ir *šoiñt*, *skleñd* ir *skliñd*, *šeñp* ir *šiñp* etc. (žr. dar Rosinas 1994, 194). Dabartinė jaunoji karta jau smarkiai paveikta Kelmės šnektos ir taria *lájks, lajks, sámtis, peňk̃i* etc. Kad senovėje kalbamojoje šnekte žodžio gale **eñ* ir **én* čia buvo virtę **iñ > *ĩ* resp. **ín > í*, aiškiai rodo būtojo kartinio laiko dalyvio vienaskaitos vardininko formos galūnė *dír̃b-is*, daugiskaitos vardininko *dír̃b-i* ir *a* kamieno daiktavardžių vienaskaitos inesyvo galūnė *laũk-ì*.

Šaukėnų šnektos veiksmažodžio asmenavimo sistemos sinchroninis aprašas yra aktualus lietuvių dialektologijai, istorinei gramatikai ir kalbų (tarmių) tipologijai.

§ 1. Šaukėnų šnektos veiksmažodžio asmenavimo sistemos struktūriniai požymiai yra šie:

1. Asmens, skaičiaus, laiko, nuosakos ir rūšies kategorijų buvimas.
2. Asmens, skaičiaus, laiko, nuosakos kategorijų simbolizavimas.
3. Asmenuočių buvimas.
4. Pagrindinių kamienų buvimas.
5. Išvestinės formos daromos prie pamatinės formos kamieno pridėdant atitinkamas galūnes, arba morfologinius kategorijų žymiklius.
6. Stabiliųjų ir nestabiliųjų fleksinių klasių buvimas.

§ 2. Aprašyti Šaukėnų šnektos veiksmažodžių išvestinių formų darybą, arba asmenavimą, remiantis bendrinės kalbos veiksmažodžio išvestinių formų darybos taisyklėmis, neįmanoma, nes susiduriama su nemažomis teorinio ir praktinio pobūdžio kliūtimis. Pirma, šnektose (*i*)a kamieno veiksmažodžių esamojo laiko 3-ojo asmens formos turi nulines (Ø) galūnes, o *ā* kamieno (bendrinės kalbos – trečiosios asmenuotės) veiksmažodžių atitinkama forma turi galūnę /-a/. Būtojo kartinio laiko (*i*)a kamieno 3-ojo asmens formos baigiasi /-a/ arba /-i/, o *ā* kamieno – /-i/. Teigiant, kad 3-ojo asmens formos sutampa su grynais kamienais, kurių gale eina balsiai, ir atskirų galūnių neturi (žr. DG, 313, 332), reikėtų pripažinti, kad Šaukėnų (ir kitose žemaičių šnektose) esamojo laiko *sùk*, *tíĭ* tipo veiksmažodžių 3-ojo asmens formos, lyginant jas su *māt-a*, *sùk-a* ir *māt-i* tipo formomis, turi „dvigubas“ nulines galūnes. Antra, nelengva suprasti, kodėl „Neveikiamųjų dalyvių bevardė giminė turi niekada nekirčiuojamą galūnę -a“ (žr. DG, 365), plg.: *jų dirbama* ir *jų dirbta*, o būdvardžių „Bevardės giminės formos daromos reguliariai iš kiekvieno kokybinio būdvardžio su formantais -(i)a ar -u“ (DG, 168), plg.: *jam gera*, *gražu* (žr. dar Tekorienė 1990, 14, 17 etc.; Bulygina 1970, 35). Taigi infinitinės veiksmažodžio formos, DG autorių nuomone, turi būdvardines galūnes, o veiksmažodžių finitinės 3-ojo asmens ir būdvardžių „bevardės giminės“ formos galūnių neturi. Toks diachroninis kalbamųjų formų gramatinių morfemų aiškinimas kertasi su vardažodžių formų morfologinės sandaros aiškinimu. Rodos, visiems turėtų būti žinoma, kad tam tikru (iš tiesų ankstyvu) baltų prokalbės raidos laikotarpiu pakito kamieno ir galūnės ribos – galūnė buvo išplėsta kamieno sąskaita – visi vadinamieji balsiniai kamienai yra virtę priebalsiniais kamienais (Endzelīns 1951, 395; Kazlauskas 1968, 137, 311, 339; Rosinas 1995, 98–99). Sunku patikėti, kad toks galūnės išplėtimas vyko tik vardažodžių ir veiksmažodžių infinitinių formų posistemiuose, o finitinių formų posistemyje tokio pakitimo nebuvo. Vargu ar tokią raidos tendenciją būtų leidęs formų darybos tipologinio vienodumo ir sistematikos principas (plačiau žr. Wurzel 1984, 175; Rosinas 2005, 85). Trečia, bandant aprašyti Šaukėnų šnektos veiksmažodžio asmenavimą remiantis DG „diachroniniu“ ir akivaizdžiai reklamuojamu išvestinių formų darybos modeliu (žr. DG, 332–333) galima patirti fiasco. Pavyzdžiui, teigiant, kad iš *ā* kamieno būtojo kartinio laiko 3-ojo asmens formos su nuline galūne *māti* daromos vienaskaitos 1-ojo, 2-ojo ir daugiskaitos 1-ojo ir 2-ojo asmens formos su galūnėmis /-u/, /-i/, /-m(e)/, /-t(e)/, reikėtų laukti ^o*mač̃i*, ^o*mat̃i*, ^o*mātim*, ^o*mātit* vietoj *mač̃ėu*, *matė*, *mātiem*, *mātiēt*. Ketvirta, ir išvestinių for-

mų galūnių (gramatinių morfemų) inventorius Šaukėnų šnekte (kaip ir kitose žemaičių šnektose) yra visai kitoks, negu jį įsivaizduoja autoriai, diachroniniais metodais aprašantys bendrinės kalbos veiksmažodžio išvestinių formų sinchroninę darybą.

§ 3. Šaukėnų šnektos veiksmažodis turi šias morfologines kategorijas: asmens, skaičiaus, laiko, nuosakos ir rūšies. Asmenuojamieji veiksmažodžiai (išskyrus liepiamąją nuosaką) turi tris vienaskaitos ir tris daugiskaitos formas: adresanto kuriamą adresato (tradiciškai 2-ojo asmens) arba neparticipinio asmens (tradiciškai 3-ojo asmens) veiksmą įvardijančią formą. 3-ojo asmens forma yra neutrali skaičiaus kategorijai – ji žymi tiek vieno, tiek daugiau kaip vieno veikėjo atliekamą veiksmą. 1-ojo ir 2-ojo asmens formos pagal skaičių skiriamos į formas, siejančias veiksmą su vienu veikėju, ir formas, siejančias veiksmą su daugiau kaip vienu, arba $k > 1$, veikėju. Tos formos sudaro opoziciją vienaskaita / daugiskaita, skiriamą požymių pora *vienas / daugiau kaip vienas*. Žymėtas tos opozicijos narys yra daugiskaita. Sudėtinių veiksmažodžio formų skaičių skiria ir pagalbinio veiksmažodžio 1-ojo resp. 2-ojo asmens formų galūnės, ir asmenimis nekaitomi dalyviai (plg. DG, 317), pvz.: (*àš*) *àsù bìvìs*, (*tù*) *àsì bìvìs* / (*màs*) *àsam bìvì*, (*jù·s*) *àsat bìvì*. Taigi Šaukėnų šnekte turi vientisinius ir sudėtinius laikus (plg. DG, 290). Vientisiniai laikai yra keturi: esamasis laikas (*sùk*, *tíĺ*, *māta*), būtasis kartinis laikas (*sùka*, *tíĺiejæ*, *māti*), būtasis dažninis laikas (*sùgdava*, *tíĺiedava*, *matídava*), būsiamasis laikas (*sùks*, *tíĺies*, *matís*).

Šaukėnų šnektos veiksmažodžio formų paradigmomis reiškiamos trijų tipų modalinės priešpriešos (plg. DG, 304); skiriamos keturios nuosakos: netiesioginė (apie ją bus kalbama kitur), tiesioginė, liepiamoji ir tariamoji. Tiesioginė ir netiesioginė nuosaka turi esamojo, būtojo kartinio, būtojo dažninio ir būsimojo laiko formas. Liepiamosios ir tariamosios nuosakos formos laiko kategorijos neturi.

§ 4. Pagal esamojo laiko pamatinės formos galūnes Šaukėnų šnekte skiriamos dvi veiksmažodžių asmenuotės. Pirmajai asmenuotei priklauso veiksmažodžiai, kurių esamojo laiko pamatinės formos galūnė yra nulinė (\emptyset), einanti po priebalsio, balsio arba *-j*, pvz.: *vèd*, *spáud*, *tíĺ*, *šuokiníe*, *kaūlij* etc., antrajai asmenuotei priklauso veiksmažodžiai, kurių esamojo laiko pamatinė forma turi galūnę */-a/*, pvz.: *māt-a*, *bij-e*, *žin-a* etc.

Pirmosios asmenuotės (arba (*i*)a kamieno) veiksmažodžių būtojo kartinio laiko pamatinės formos galūnė yra */-a/* arba */-i/*, plg.: *rād-a*, *lįj-e*, *rūdiej-e* ir *lāk-i*, *ār-i*, *āv-i*, *krúov-i*, *deņg-i*, *spáud-i* etc. Taigi jo formos priklauso *ā* arba *ē*

kamienams. (*i*)a kamieno veiksmažodžiai yra labai produktyvi ir stabili klasė. *ja* kamieno (buvusio *i* kamieno) veiksmažodžių šnekteje beišliko tik keli: *tíĺ* : *tíĺiėti*, *gál* : *galíeti*, *míĺ* : *míĺiėti*, *gúl* : *gulíeti*, plg.: *tíĺæm*, *míĺæm* etc.

Antrosios asmenuotės, t. y. *ā* kamieno veiksmažodžiai taip pat yra gana produktyvūs. Būtojo kartinio laiko formos išvedamos iš pamatinės formos, kurios galūnė yra arba /-i/, t. y. *ē* kamieno, pvz.: *māt-i*, arba /-a/, t. y. *ā* kamieno, pvz.: *žínúoj-e*.

Šaukėnų šnekteje yra išlikusių atematinio asmenavimo liekanų. Tai veiksmažodžio formos *líkt* „lieka“, *míkt* „miega“, *níšt* „niežti“, *peršt* „peršti“, *skaūst* „skauda“. Vieni šių veiksmažodžių yra beasmeniai (*níšt*, *peršt*), kiti turi visas asmens formas, pasidarytas iš pamatinės formos kamienų, pvz.:

1.	<i>míktu</i>	<i>míktam</i>	<i>acilíktu</i>	<i>acilíktam</i>
2.	<i>míkti</i>	<i>míktat</i>	<i>acilíkti</i>	<i>acilíktat</i>

§ 5. Kategorijos Šaukėnų šnekteje simbolizuojamos įvairiai. Veiksmažodžio formų gramatinės morfemos, arba galūnės (morfologiniai kategorijų žymikliai), paprastai simbolizuoja asmens ir skaičiaus kategorijas: /-u/, /-au/ simbolizuoja asmens ir skaičiaus kategorijas, t. y. ‘1-asis asmuo & vienaskaita’, /-i/, /-a/, /-e/ - ‘2-asis asmuo & vienaskaita’, /-am/, /-uom/, /-iem/, /-ma/ - ‘1-asis asmuo & daugiskaita’, /-at/, /-uot/, /iet/, /-te/ - ‘2-asis asmuo & daugiskaita’. Trečiojo asmens formų galūnės simbolizuoja tik asmenį, t. y. ‘3-asis asmuo’.

Literatūroje įsigalėjusi nuomonė, kad veiksmažodžių formų galūnės žymi asmens, skaičiaus, laiko, nuosakos ir rūšies kategorijas. Pavyzdžiui, Aldona Paulauskienė teigia: „Morfologijoje laiko sąvoka kur kas siauresnė – tai objektyvaus laiko atspindys, išreikštas specialiomis veiksmažodžio formomis ir būdingas tik veiksmažodžiui“ (Jakaitienė e. a. 1976, 158). A. Paulauskienė toliau aiškina, kad morfologijoje laikų reikšmės nustatomos „pagal kalbėtojo suvokiamą veiksmo santykį su kalbamuoju momentu (dabartimi)“. Jos nuomone, „Gramatinis kalbamasis momentas yra kalbos sistemos elementas, nes veiksmo santykis su juo užfiksuotas kiekvienoje laiko formoje. Iš veiksmažodžio formų ir be konteksto galima nustatyti jų reiškiamo veiksmo santykį su kalbamuoju momentu, pvz.: *rašau* reiškia veiksmą, vykstantį kalbamuoju momentu, *rašiau* reiškia veiksmą, buvusį praeityje, prieš kalbamąjį momentą, *rašydavau* reiškia veiksmą, kartojamą praeityje, o *rašysiu* rodo veiksmą,

būsimą ateityje, po kalbamojo momento. Šiuos įvairius veiksmo santykius su kalbamuoju momentu rodo veiksmožodžio galūnės“ (retinta mano – A. R.) (Jakaitienė e. a. 1976, 158; žr. dar Paulauskienė 1994, 326). Teiginys galėtų būti priskiriamas prie genialių, jei būtų suprantamai paaiškintas vienas dalykas, kaip ta pati galūnė /-au/ gali „rodyti“ tris skirtingus laikus: esamąjį, būtajį kartinį ir būtajį dažninį? Šiuo atveju ir bakalauro studijas pradėjęs studentas, išklauses fonologijos ir morfologijos kursus, pasakytų, kad kalbamąsias formas skiria ne galūnė /-au/, o visai kiti dalykai: *rašau* ir *rašiau* – kamiengalio priebalsio kietumas / minkštumas, o *rašau*, *rašiau* ir *rašydavau* – skirtingos pamatinės formos ir priesagos *-dav-* nebuvimas / buvimas; priesagą *-dav-* turi tik būtojo dažninio laiko forma. Kad laiko kategoriją simbolizuoja ne veiksmožodžio formų galūnės, aiškiai rodo net tokios esamojo ir būsimąjo laiko formos, kurių kamienai dėl fonetikos raidos sutampa, tik jų kamiengaliai skiriasi priebalsių kietumu / minkštumu, o pačios formos skiriamos dar ir kirčiavimu, plg.: *kasù* ir *kàsiu*, *nešù* ir *nèšiu* etc. Šaukėnų šnekte dėl fonetikos ir morfologijos raidos ypatybių kalbamųjų veiksmožodžių vienaskaitos nepriešdėlėtosios esamojo ir būsimąjo laiko formos visiškai sutampa, plg.:

	Esamasis laikas		Būsimasis laikas	
1.	<i>kàsù</i>	<i>pèšù</i>	<i>kàsù</i>	<i>pèšù</i>
2.	<i>kàsi</i>	<i>pèši</i>	<i>kàsi</i>	<i>pèši</i>
3.	<i>kàs</i>	<i>pèš</i>	<i>kàs</i>	<i>pèš</i>

Komunikacijos akte (tekste) jas skiria tik sintaksiniai kategorijų žymikliai (laikorieveiksmai etc.). Priešdėlėtosios jų formos skiriamos kirčio vieta, plg.: *nùkasu snĩga* ir *nùkàsù snĩga* etc. Tikrasis esamojo ir būsimąjo laiko formų skyriklis yra formantas *-s-*, kurį turi būsimąjo laiko formos ir kurio neturi esamojo laiko formos, plg.:

	Esamasis laikas		Būsimasis laikas	
1.	<i>láuuk-u</i>		<i>láuuks-u</i>	
2.	<i>láuuk-i</i>		<i>láuuks-i</i>	
3.	<i>láuuk</i>		<i>láuuks</i>	

Tokia pat nuomonė dėl laiko kategorijos žymėjimo reiškia ir LKE (2008): „veiksmožodžio formos *rašai* galūnė žymi 2 asmenį, vienaskaitą, esamąjį laiką, tiesioginę nuosaką ir veikiamąjį rūšį“ (LKE, 361). Iš to teiginio

kyla pagrįstas klausimas, kaip ta pati galūnė gali simbolizuoti skirtingus laikus? Plg. Šaukėnų šnektos *mat-áú* ir *mač-éú*, *sùk-áú*, *sùgdav-au*.

Tik atomistiškai tiriant kategorijų raišką, pavyzdžiui, tik *a* kamieno nepriesaginių ir priesaginių lygiaskiemenių veiksmoždžio esamojo ir būtojo kartinio laiko (plg. Bulygina 1970, 48) opozicijos raišką, galima padaryti išvadą, kad tų veiksmoždžių formų galūnės simbolizuoja ir laiko kategoriją, plg.:

	Esamasis laikas			
1.	<i>sùk-ù</i>	<i>akíej-u</i>	<i>sùk-am</i>	<i>akíej-æm</i>
2.	<i>sùk-ì</i>	<i>akíej-i</i>	<i>sùk-at</i>	<i>akíej-æt</i>
3.	<i>sùk</i>	<i>akíe</i>		
	Būtais kartinis laikas			
1.	<i>sùk-áú</i>	<i>akíej-æú</i>	<i>sùk-uom</i>	<i>akíej-uom</i>
2.	<i>sùk-á</i>	<i>akíej-e</i>	<i>sùk-uot</i>	<i>akíej-uot</i>
3.	<i>sùk-a</i>	<i>akíej-e</i>		

Tiriant kategorijų raišką sistemiškai, t. y. turint prieš akis abiejų asmenuočių ir visų keturių laikų sistemą, LKE autorių išvadų patvirtinti negalima, plg.:

	Esamasis laikas			
1.	<i>sùk-ù</i>	<i>sak-áú</i>	<i>sùk-am</i>	<i>sāk-uom</i>
2.	<i>sùk-ì</i>	<i>sak-á</i>	<i>sùk-at</i>	<i>sāk-uot</i>
3.	<i>sùk</i>	<i>sāk-a</i>		
	Būtais kartinis laikas			
1.	<i>sùk-áú</i>	<i>sāk-éú</i>	<i>sùk-uom</i>	<i>sāk-iem</i>
2.	<i>sùk-á</i>	<i>sak-é</i>	<i>sùk-uot</i>	<i>sāk-iet</i>
3.	<i>sùk-a</i>	<i>sāk-i</i>		
	Būtais dažninis laikas			
1.	<i>sùgdav-au</i>	<i>sakídav-au</i>	<i>sùgdav-uom</i>	<i>sakídav-uom</i>
2.	<i>sùgdav-a</i>	<i>sakídav-a</i>	<i>sùgdav-uot</i>	<i>sakídav-uot</i>
3.	<i>sùgdav-a</i>	<i>sakídav-a</i>		
	Būsimasis laikas			
1.	<i>sùks-u</i>	<i>sakís-u</i>	<i>sùks-ma</i>	<i>sakís-ma</i>
2.	<i>sùks-i</i>	<i>sakís-i</i>	<i>sùks-te</i>	<i>sakís-te</i>
3.	<i>sùks</i>	<i>sakís</i>		

Sisteminis formų tyrimas leidžia teigti, kad laiko kategoriją fakultatyviai simbolizuoja tik: 1) *ē* kamieno būtojo kartinio laiko vienaskaitos 2-ojo asmens ir daugiskaitos 1-ojo ir 2-ojo asmens formų galūnės, plg.: 2. *mat-é, ved-é*, 1. *māt-iem, vēd-iem*, 2. *māt-iet, vēd-iet*; 2) būsimosios laiko daugiskaitos 1-ojo ir 2-ojo asmens formų galūnės, plg.: 1. *sùks-ma, matís-ma*, 2. *sùks-te, matís-te*; 3) *a* kamieno esamojo laiko daugiskaitos 1-ojo ir 2-ojo asmens formų galūnės, plg.: 1. *sùk-am*, 2. *sùk-at*. Laiko kategorijos nesymbolizuoja *ā* kamieno esamojo ir būtojo kartinio laiko daugiskaitos 1-ojo ir 2-ojo asmens formų galūnės, plg.: 1. *sāk-uom* ir *sùk-uom*, 2. *sāk-uot* ir *sùk-uot* etc.

Iš pateiktų paradigmų matyti, kad 2-osios asmenuotės esamojo ir būtojo kartinio laiko vienaskaitos 1-ojo asmens formos skiriasi ne galūnėmis, o kamiengalio priebalsių kietumu / minkštumu. Kamiengalio priebalsio minkštumas resp. afrikacija [t̪, d̪] → [č̪, ž̪]/_ V^u yra skiriamasis kalbamųjų formų požymis, plg.: *sak-áu* ir *sāk-éu*, *mat-áu* ir *mač-éu*, *skáld-áu* ir *skálž-éu*.

Atsakant į klausimą, ar veiksmažodžių formų galūnės simbolizuoja laiko kategoriją, reikia pripažinti, kad tokių galūnių Šaukėnų šnektos veiksmažodžio asmenavimo sistemoje yra tik viena kita, bet ir jos laiko kategoriją simbolizuoja fakultatyviai. Laiko opozicija šnekteje reiškia ne galūnėmis, o kitomis priemonėmis: morfonologinėmis (kamiengalio priebalsių kaita, šaknies balsių kaita), priesagomis, intarpais, formantais, supletyvizmu. Tapačiomis formomis reiškiamas laikas skiriamas sintaksiniais kategorijų žymikliais (laiko aplinkybėmis, kontekstu), pvz.: *a nematá, kà kàsù dī^ubi* ir *puo pùsrīčæ (rituō) kàsù dī^ubi* etc.

1-osios asmenuotės veiksmažodžių esamojo laiko formų skiriamasis požymis gali būti: a) intarpas *-n-* (> *-m-*/_ *p, b*), plg. esamojo ir būtojo kartinio laiko formas: *ruñd* ir *rāda*, *kiñb* ir *kība*, *puñt* ir *pūta*, *šiñp* ir *šīpa*; b) formantas *-st* (*-št*), plg.: *ālpst* ir *ālpa*, *gaišt* ir *gaiša*, *griñst* ir *griñza*, *miřst* ir *mīri*; c) kamiengalio *-Cn* ar *-Vn*, plg.: *kīln* ir *kīla*, (*su*)*šālñ* ir (*sù*)*šali*, *aūn* ir *āvi*; č) šaknies balsių kaita, plg.: *gér* ir *gīeri*, *spír* ir *spīri*, *lèk* ir *lièki*, *pūt* ir *pūti*, *peřk* ir *pīřka* etc. d) supletyvizmas, plg.: *às-ù* ir *buv-áu* etc.

Į klausimą, ar asmenuojamųjų veiksmažodžių formų galūnės simbolizuoja nuosakos kategoriją, iš esmės (išskyrus liepiamąją nuosaką) galima atsakyti teigiamai. Tariamosios nuosakos formas nuo tiesioginės nuosakos formų skiria ne tik specifinės galūnės, bet ir pamatinės formos kamiengalis *-t*, kurio neturi nė viena tiesioginės nuosakos forma, plg.:

	Tariamoji nuosaka		Tiesioginė nuosaka			
1.	<i>matíċ-æu</i>	<i>matít-umiem</i>	<i>mat-á<u>u</u></i>	<i>māt-uom</i>	<i>maċ-é<u>u</u></i>	<i>māt-<u>iem</u></i>
2.	<i>matít-um(e)</i>	<i>matít-umiet</i>	<i>mat-á</i>	<i>māt-uot</i>	<i>mat-é</i>	<i>māt-<u>iet</u></i>
3.	<i>matít-u</i>		<i>māt-a</i>		<i>māt-i</i>	

Tiriamosios nuosakos 1-ojo asmens gramatinė morfema /-au/ fakultatyviai simbolizuoja ‘1-asis asmuo & vienaskaita & tariamoji nuosaka’, nes savo kiekybe skiriasi nuo I asmenuotės *ē* kamieno būtojo kartinio laiko (*meċ-éu*) ir II asmenuotės esamojo ir būtojo kartinio laiko 1-ojo asmens galūnės /-au/. Visų kitų tariamosios nuosakos formų galūnės taip pat fakultatyviai simbolizuoja ir tariamosios nuosakos kategoriją. Taigi galūnė /-um(e)/ simbolizuoja ‘2-asis as. & vienaskaita & tariamoji nuosaka’, o galūnė /-umiet/ - ‘2-asis as. & daugiskaita & tariamoji nuosaka’. Trečiojo asmens galūnė /-u/ simbolizuoja tik ‘3-asis as. & tariamoji nuosaka’. Galūnė /-umiem/ simbolizuoja ‘1-asis as. & daugiskaita & tariamoji nuosaka’.

Tiesioginės nuosakos bet kurios formos galūnėje, be jau minėtų kategorijų, akumuluojama ir nuosakos kategorija.

Liepiamosios nuosakos formos nuo kitų nuosakų formų skiriamos tik patatine forma, kuri turi specifinį baigmenį (priesagą) *-k*. Iš jos daromos daugiskaitos formos, kurių galūnės nuosakos kategorijos nesimbolizuoja, plg.:

	Liepiamoji nuosaka		Tiesioginė nuosaka (esamasis laikas)
1.		<i>laikík-æm</i>	<i>gāl-æm</i>
2.	<i>laikík</i>	<i>laikík-æt</i>	<i>gāl-æt</i>

Liepiamosios nuosakos formų *laikík-æm*, *laikík-æt* galūnės simbolizuoja tik dvi kategorijas – asmens ir skaičiaus.

§ 6. Kaip žinoma, DG veiksmažodžiai pagal kamienų sandarą skirstomi į pirminius, mišriojo tipo ir priesaginius (DG, 325). Toks skirstymas, mano galva, pirmiausia kertasi su dichotominio skirstymo principais (plg. Kondakov 1975, 156–157). Priimtinesnė atrodo Jurgio Pakerio pateikta klasifikacija, kuri atitinka dichotominio skirstymo reikalavimus. Pagal kamienų sandarą veiksmažodžius J. Pakerys (Pakerys 2003, 239) diferencinių požymių pora ‘priesaginiai’/‘nepriesaginiai’ skirsto į priesaginius ir nepriesaginius, o priesaginius požymių pora ‘lygiaskiemeniai’/‘nelygiaskiemeniai’ skiria į lygiaskiemenių ir nelygiaskiemenių poklasius.

Nepriesaginių veiksmazodžių pagrindiniai (esamojo, būtojo kartinio laiko ir bendraties) kamienai Šaukėnų šnektoje yra tokie:

1. Visų trijų kamienų struktūra yra vienoda (gali skirtis priegaide ar tik kamiengalio alofonais, kamiengalio priebalsių metateze), pvz.:

ár, ár-i, ár-ti
áug, áug-a, áuk-ti
baĩg, baĩg-i, baĩk-ti
bár, bār-i, bār-ti
baũb, baũb-i, baũp-ti
bíeg, bíeg-a, bíek-ti
buřšk, buřšk-i, buřkš-ti
cĩp, cĩp-i, cĩp-ti
ĉáup, ĉáup-i, ĉáup-ti
ĉĩr̃p, ĉĩr̃p-i, ĉĩr̃p-ti
ĉĩr̃šk, ĉĩr̃šk-i, ĉĩr̃kš-ti
ĉũlp, ĉũlp-i, ĉũlp-ti
ĉũr̃šk, ĉũr̃šk-i, ĉũr̃kš-ti
čĩž, čĩž-i, čĩš-ti
daũž, daũž-i, daũš-ti
dėg, dėg-i, dėk-ti
deĩg, deĩg-i, deĩk-ti
dėrg, dėrg-i, dėrk-ti
dĩrb, dĩrb-a, dĩrp-ti
dĩž, dĩž-i, dĩš-ti
drėng, drėng-i, drėnk-ti
drúož, drúož-i, drúoš-ti
žãũg-ars, žãũg-ies, žãũk-tis
gñáuš, gñáuš-i, gñáuš-ti
gnĩb, gnĩb-i, gnĩp-ti
gráuž, gráuž-i, gráuš-ti
greĩb, greib-i, greĩp-ti
greĩž, greĩž-i, greĩš-ti
gríeb, gríeb-i, gríep-ti
grúob, grúob-i, grúop-ti
guřg, guřg-i, guřk-ti

gũž-ars, gũž-ies, gũš-tis
gveĩb, gveĩb-i, gveĩp-ti
jaũk, jaũk-i, jaũk-ti
jĩņzg, jĩņzg-i, jĩņks-ti
juĩg, juĩg-i, juĩk-ti
káiš, káiš-i, káiš-ti
kál, kál-i, kál-ti
kařk, kařk-i, kařk-ti
kařš, kařš-i, kařš-ti
kaũk, kaũk-i, kaũk-ti
kéik, kéik-i, kéik-ti
keřg, keřg-i, keřk-ti
kãuš, kãuš-i, kãuš-ti
kreĩkšt, kreĩkšt-i, kreĩkš-ti
kũrk, kũrk-i, kũrk-ti
kléiš, kléiš-i, kléiš-ti
klĩk, klĩk-i, klĩk-ti
knařk, knařk-i, knařk-ti
kñæũk, kñæũk-i, kñæũk-ti
knĩp, knĩp-i, knĩp-ti
knĩs, knĩs-a, knĩs-ti
kreĩk, kreĩk-i, kreĩk-ti
kreĩp, kreĩp-i, kreĩp-ti
kruõk, kruõk-i, kruõk-ti
krũš, krũša, krũš-ti
kuõš, kuõš-i, kuõš-ti
kuřk, kuřk-i, kuřk-ti
kvĩk, kvĩk-i, kvĩk-ti
lāk, lāk-i, lāk-ti
láuk, láuk-i, láuk-ti
láuž, láuž-i, láuš-ti

l̥ip, l̥ip-a, l̥ip-ti
 l̥iⁱp, l̥iⁱp-i, l̥iⁱp-ti
 l̥úož, l̥úož-i, l̥úoš-ti
 l̥uřšk, l̥uřšk-i, l̥uřkš-ti
 luoš, luoš-i, luoš-ti
 l̥up, l̥up-a, l̥up-ti
 mál, mál-i, mál-ti
 maũk, maũk-i, maũk-ti
 m̥řž, m̥řž-a, m̥řš-ti
 m̥uš, m̥uš-a, m̥uš-ti
 néig, néig-i, néik-ti
 nēš, nēš-i, nēš-ti
 n̥áuk-ars, n̥áuk-ies, n̥áuk-ti^s
 peĩk, peĩk-i, peĩk-ti
 pēš, pēš-i, pēš-ti
 p̥is, p̥is-a, p̥is-ti
 plāk, plāk-i, plāk-ti
 plaũk, plaũk-i, plaũk-ti
 plemp, plemp-i, plemp-ti
 plíeš, plíeš-i, plíeš-ti
 pl̥úr, pl̥úr-i, pl̥úr-ti
 pl̥um̥p, pl̥um̥p-i, pl̥um̥p-ti
 praũs, praũs-i, praũs-ti
 puřp, puřp-i, puřp-ti
 ráiš, ráiš-i, ráiš-ti
 rāk, rāk-i, rāk-ti
 ráug, ráug-i, ráuk-ti
 raũk, raũk-i, raũk-ti
 raũs, raũs-i, raũs-ti
 réng, réng-i, rénk-ti
 rénz-ars, rénz-ies, rénš-ti^s
 riš, riš-a, riš-ti
 ruōpšt-ars, ruōpšt-ies, ruōpšt-ti^s
 sēg, sēg-i, sēk-ti
 sēk, sēk-i, sēk-ti
 sēk-ars, sēk-ies, sekt-ti^s

šuřb, šuřb-i, šuřp-ti
 sklemb, sklemb-i, sklemp-ti
 skúob, skúob-i, skúop-ti
 smáug, smáug-i, smáuk-ti
 smaũk, smaũk-i, smaũk-ti
 smeĩg, smeĩg-i, smeĩk-ti
 smelk-ars, smelk-esi, smelkt-irs
 smeňg, smeňg-a, smek-ti
 speĩg, speĩg-i, speĩk-ti
 spéng, spéng-i, spéngk-ti
 stáug, stáug-i, stáuk-ti
 s̥uk, s̥uk-a, s̥uk-ti
 suňk, suňk-i, suňk-ti
 s̥up, s̥up-a, s̥up-ti
 šaũk, šaũk-i, šaũk-ti
 šik-ars, šik-uos, šik-ti^s
 šl̥æũž, šl̥æũž-i, šl̥æuš-ti
 šmaũk, šmaũk-i, šmaũk-ti
 šmeĩž, šmeĩž-i, šmeiš-ti
 šneřšk, šneřšk-i, šneřkš-ti
 šúok, šúok-a, šúok-ti
 šviłp, šviłp-i, šviłp-ti
 tēp, tēp-i, tēp-ti
 temp, temp-i, temp-ti
 teňs, teňs-i, teňs-ti
 tráuk, tráuk-i, tráuk-ti
 treňk, treňk-i, treňk-ti
 tr̥ip, tr̥ip-i, tr̥ip-ti
 t̥up, t̥up-i, t̥up-ti
 tuřšk-ars, tuřšk-ies, tuřkš-ti^s
 ũk-ars, ũk-ies, ũk-ti^s
 uřz, uřz-i, uřs-ti
 ũž, ũž-i, ũš-ti
 veĩk, veĩk-i, veĩk-ti
 veiš, veiš-i, veiš-ti
 veřp, veřp-i, veřp-ti
 vēž, vēž-i, vēš-ti

veřž, veřž-i, veřš-ti
vĩⁱp, vĩⁱp-i, vĩⁱp-ti
vĩž, vĩž-i, vĩš-ti
vúož, vúož-i, vúoš-ti
ziřz, ziřz-i, ziřs-ti
ziñz, ziñz-i, ziñs-ti

žeņg, žeņg-i, žeņk-ti
žeřg, žeřg-i, žeřk-ti
žleīb, žleīb-i žleĩp-ti
žlæũg, žlæũg-i, žlæũk-ti
žvėng, žvėng-i, žvėnk-ti

2. Bendraties kamienas turi -s, o esamojo laiko ir būtojo kartinio laiko kamienai turi -t arba -d, pvz.:

áud, áud-i, áus-ti
baũd-ars, baũd-ies, baũs-ti^ds
bleñd, bleñd-i, bleñs-ti
geĩd, geĩd-i, geĩs-ti
grúrd, grúrd-a, grús-ti
jied, jied-i, jies-ti
keñt, keñt-i, keñs-ti
kreņkšt, kreņkšt-i, kreņkš-ti
kúnd, kúnd-a, kúns-ti
mèt, mèt-i, mès-ti
pėrd, pėrd-i, pėrs-ti
reñt, reñt-i, reñs-ti
rĩⁱt, rĩⁱt-i, rĩⁱs-ti
rìt-ars, rìt-uos, rìs-ti^ds
ruõpšt-ars, ruõpšt-ies, ruõpš-ti^ds

šũnt, šũnt-i, šũns-ti
skleĩd, skleĩd-i, skleĩs-ti
skleñd, skleñd-i, skleñs-ti
skraũd, skraũd-i, skraũs-ti
skúnd, skúnd-i, skúns-ti
skùt, skùt-a, skùs-ti
snáud, snáud-i, snáus-ti
spáud, spáud-i, spáus-ti
spėnd, spėnd-i, spėns-ti
sprėnd, sprėnd-i, sprėns-ti
šlamšt, šlamšt-i, šlamšt-ti
šveñt, šveñt-i, šveñs-ti
švĩⁱt-ars, švĩⁱt-ies, švĩⁱs-ti^ds
veřt, veřt-i, veřs-ti
žaĩd, žaĩd-i, žaĩs-ti
žeĩd, žeĩd-i, žeĩs-ti

3. Esamojo laiko kamienas turi intarpą -n- (> m / _ p, b):

(at)vĩm̃p, (at)vĩp-a, atvĩp-ti
buņk, bũk-a, bũk-ti
čũm̃p, čũp-a, čũp-ti
driñb, driñb-a, driñp-ti
driñsk, driñsk-a, driñs-ti
duñb, dũb-a, dũp-ti
dviñs, dviñs-a, dviñs-ti
glem̃b, glėb-a, glėp-ti

gruñz, grũz-a, grũs-ti
kiñb, kiñb-a, kiñp-ti
kluñp, klũp-a, klũp-ti
kvañk, kvãk-a, kvãk-ti
kvĩm̃p, kvĩp-a, kvĩp-ti
leñp, lėp-a, lėp-ti
liñp, liñp-a, liñp-ti
piņg, piğ-a, piğ-ti

(su)ri̇j̃k, (su)rìk-a, (su)rìk-ti
pli̇j̃k, plìk-a, plìk-ti
ru̇m̃p, rùp-a, rùp-ti
ru̇j̃k, rùk-a, rùk-ti
sėj̃k, sèk-a, sèk-ti
skrėm̃b, skrēb-a, skrèp-ti
skri̇m̃b, skrìb-a, skrìp-ti
smėj̃g, smēg-a, smèk-ti
smi̇j̃g, smìg-a, smìk-ti
smu̇j̃k, smùk-a, smùk-ti
sni̇j̃g, snìg-a, snìk-ti
spru̇j̃k, sprùk-a, sprùk-ti
(su)ri̇j̃k, (su)rìk-a, (su)rìk-ti

(susiz)gri̇m̃b, (susiz)grìb-a, (susiz)grìp-ti
sti̇m̃p, stìp-a, stìp-ti
šėm̃p, šèp-a, šèp-ti
ši̇m̃p, šìp-a, šìp-ti
šlȧm̃p, šlāp-a, šlāp-ti
šu̇ñt, šùt-a, šùs-ti
tȧm̃p, tāpa, tàp-ti
tėj̃k, tèk-a, tèk-ti
ti̇j̃k, tìk-a, tìk-ti
tri̇j̃k, trìk-a, trìk-ti
tru̇j̃k, trùk-a, trùk-ti
tu̇j̃k, tùk-a, tùk-ti
vi̇ñs, vīs-a, vīs-ti
žli̇m̃b, žlìb-a, žlìp-ti

3.1. Esamojo laiko kamienas turi intarpą -n-, o bendraties – kamiengalio -s, pvz.:

bū̇ñd, bùd-a, būs-ti
gėñd, gēd-a, gēs-ti
ki̇ñt, kìt-a, kīs-ti
mi̇ñt, mīt-a, mīs-ti
pli̇ñt, plīt-a, plīs-ti
pru̇ñt, prāt-a, prās-ti
pu̇ñt, pūt-a, pūs-ti

ru̇ñd, rād-a, rās-ti
šu̇ñt, šùt-a, šūs-ti
skli̇ñd, sklìd-a, sklīs-ti
su̇ñs, sūs-a, sūs-ti
šȧñš, šāš-a, šāš-ti
švi̇ñt, švīt-a, švīs-ti

3.2. Esamojo laiko kamienas turi šaknies vokalizmą -i- ir intarpą -n-, o būtojo kartinio laiko ir bendraties kamienai turi šaknies -i- ir baigiasi -s, pvz.:

brėñd, brìd-a, brīs-ti
krėñt, krìt-a, krīs-ti

3.3. Esamojo laiko kamienas turi intarpą -n- ir kamiengalio -st (arba -št), pvz.:

paž̇i̇nst, paž̇i̇n-a, paž̇i̇n-ti

4. Esamojo laiko kamienai turi kamiengalio -Cn, o būtojo kartinio laiko ir bendraties kamienai jo neturi, pvz.:

baĭn, bāl-a, bál-ti
biṛn, bṛ-a, bṛ-ti
blūrn, blūr-a, blūr-ti
dīln, dīl-a, dīl-ti
gleṛn, glēr-a, glér-ti
guĭn, gūl-i, guĭ-ti
guṛn, gūr-a, guṛ-ti
gveṛn, gvēr-a, gvér-ti
jīrn, jīr-a, jīr-ti
kīln, kīl-a, kīl-ti
kleṛn, klēr-a, klér-ti
kūrn, kūr-a, kūr-ti
nīrn, nīr-a, nīr-ti
plūrn, plūr-a, plūr-ti

pūln, pūr^u-i, pūr-ti
puṛn, pūr-a, pūr-ti
saĭn, sāl-a, sāl-ti
skaṛn, skār-a, skār-ti
skīln, skīl-a, skīl-ti
svīln, svīl-a, svīl-ti
svīrn, svūr-a, svūr-ti
šaĭn, šāl-i, šāl-ti
šīln, šīl-a, šīl-ti
šūrn, šūr-a, šūr-ti
šlūrn, šlūr-a, šlūr-ti
tīln, tīl-a, tīl-ti
žīln, žīl-a, žīl-ti

5. Esamojo laiko kamienai turi kamiengalio -st (arba -št), pvz.:

álkst, álk-a, álk-ti
aĭpst, aĭp-a, aĭp-ti
áušt, áuš-a, áuš-ti
aūšt, aūš-a, aūš-ti
brīṅkst, brīṅg-a, brīṅk-ti
brīṅkst, brīṅk-a, brīṅk-ti
díkst, díga, dík-ti
dīkst, dīk-a, dīk-ti
diṅkst, diṅg-a, diṅk-ti
duṅšt, duṅž-a, duṅ-ti
gaišt, gaiš-a, gaiš-ti
geṅst, gēs-a, gēs-ti
gīmst, gīm-i, gīm-ti
gřšt, gřž-a, gřš-ti
jīlst, jīls-a, jīls-ti
jīnšt, jīža, jīš-ti
griṅšt, griṅž-a, griṅš-ti

kaīpst, kaīp-a, kaīp-ti
kluīkst, kluīk-a, kluīk-ti
krīpst, krīp-a, krīp-ti
kuṁpst, kuṁp-a, kuṁp-ti
líkst, líg-a, lík-ti
liṅkst, liṅk-a, liṅk-ti
lūršt, lūrž-a, lūrš-ti
meṅkst, meṅk-a, meṅk-ti
mīršt, mīr-i, mīr-ti
paṁpst, paṁp-a, paṁp-ti
paṛkst, paṛk-a, paṛk-ti
pīkst, pīk-a, pīk-ti
plīšt, plīš-a, plīš-ti
puīkst, puīk-a, puīk-ti
ríkst, ríšk-a, ríšk-ti
rúkst, rúg-a, rúk-ti
rūkst, rūk-a, rūk-ti

sénst, sēn-a, sén-ti
síl̃pst, sílp-a, síl̃pti
slúrkst, slúrg-a, slúrk-ti
smĩl̃kst, smĩlk-a, smĩl̃k-ti
spr̃ĩŋkst, spr̃ĩŋg-a, spr̃ĩŋk-ti
sprúokst, sprúog-a, sprúok-ti
st̃ĩŋkst, st̃ĩŋg-a, st̃ĩŋk-ti

st̃ĩrpst, st̃ĩrb-a, st̃ĩrp-ti
st̃ĩrst, st̃ĩr-a, st̃ĩr-ti
svoĩkst, svoĩg-a, svoĩk-ti
t̃ĩñst, t̃ĩn-a, t̃ĩn-ti
t̃ĩr̃pst, t̃ĩr̃p-a, t̃ĩr̃p-ti
vãrkst, vãrg-a, vãrk-ti
ž̃ĩlpst, ž̃ĩlb-a, ž̃ĩlp-ti

5a. Esamojo laiko kamienai turi kamiengalio *-st*, o būtojo kartinio laiko ir bendraties kamienai skiriasi kamiengalio priebalsių kaita (*d : s, t : s*), pvz.:

blĩñst, blĩñd-a, blĩñs-ti
brénst, brénd-a, bréns-ti
br̃ĩnst, br̃ĩnd-a, br̃ĩns-ti
gẽlst, gẽlt-a, gẽls-ti
raũst, raũd-a, raũs-ti

skeñst, skeñd-a, skeñs-ti
skũr̃st, skũr̃d-a, skũr̃s-ti
sl̃r̃st, sl̃r̃d-a, sl̃r̃s-ti
vĩr̃st, vĩr̃t-a, vĩr̃s-ti
ṽr̃st, ṽr̃t-a, ṽr̃s-ti

5b. Esamojo laiko kamienai turi kamiengalio *-st* ir intarpą *-n-*, o būtojo kartinio laiko ir bendraties kamienai to intarpo neturi, pvz.:

dũñst, dũñs-a, dũñs-ti
gẽñst, gẽñs-a, gẽñs-ti
t̃ĩñšt, t̃ĩž-a, t̃ĩš-ti

6. Esamojo laiko kamienai baigiasi *-Vn* arba *-Cn*:

aĩn, aĩj-æ, aĩ-ti
aũn, aũv-i, aũ-ti
gáun, gáuv-a, gáu-ti
šiēln, šiēl-a, šiēl-ti

7. Esamojo laiko ir bendraties kamienai nuo būtojo kartinio laiko kamienų skiriasi balsių kaita:

7.1. Esamojo laiko ir bendraties kamienų šaknyje yra [e] arba [a], o būtojo kartinio laiko kamienų šaknyje yra [ie] arba [uo], pvz.:

bẽr, bĩēr-i, bẽr-ti
gẽl, gĩél-i, gẽl-ti

gé̃r, gĩér-i, gé̃r-ti
kár, kúor-i, kár-ti

kél, kíel-i, kél-ti
leñ, liēm-i, leñ-ti
nér, níer-i, nér-ti
peř, piēr-i, peř-ti
pēr-ars, piēr-esi, peř-ti^s
reñ, riēmi, reñ-ti
skél, skíel-i, skél-ti
svér, sviēr-i, svér-ti

šér, šíer-i, šér-ti
šēr-ars, šíer-esi, šér-ti^s
tvér, tvíer-i, tvér-ti
vél, víel-i, vél-ti
vém, víem-i, vém-ti
vér, víer-i, vér-ti
žél, žíel-i, žél-ti
žeř, žiēr-i, žeř-ti

7.2. Esamojo laiko ir bendraties kamienų šaknyje yra [i] arba [u], o būtojo kartinio laiko – [i] arba [u], pvz.:

búr, búr-i, búr-ti
dír, dír-i, dír-ti
dúm, dúm-i, dúm-ti
dúr, dúr-i, dúr-ti
gír, gír-i, gír-ti
kúl, kúl-i, kúl-ti
kúr, kúr-i, kúr-ti
mín, mín-i, mín-ti

píl, píl-i, píl-ti
pín, pín-i, pín-ti
skín, skín-i, skín-ti
skír, skír-i, skír-ti
spír, spír-i, spír-ti
stúm, stúm-i, stúm-ti
trín, trín-i, trín-ti

7.3. Esamojo laiko kamienai šaknyje turi *eC*, o būtojo kartinio laiko ir bendraties – *iC*, pvz.:

dreñs, driñs-a, driñs-ti
keñš, kiñš-a, kiñš-ti
mélž, mílž-a, mílš-ti
peřk, piřk-a, piřk-ti

reįk, riųk-a, riųk-ti
sleįk, sliųk-a, sliųk-ti
tėlp, tiłp-a, tiłp-ti
vełk, viłk-a, viłk-ti

7.4. Esamojo laiko šaknyje yra [a], [e] arba [u], o bendraties ir būtojo kartinio laiko kamienų šaknyje – [uo], [ie] arba [u], pvz.:

dvès, dviēs-i, dviēs-ti
drèb, driēb-i, driēp-ti
krèt, kriēt-i, kriēs-ti
lèk, liēk-i, liēk-ti

pùt, pūt-i, pūs-ti
srèb, sriēb-i, sriēp-ti
vuòg, vuōg-i, vuōk-ti

8. Esamojo laiko ir bendraties kamienų šaknyje yra [au], o būtojo kartinio laiko – [uo]; esamojo laiko kamienas baigiasi *-n*, pvz.:

<i>bláun, blúov-i, bláu-ti</i>	<i>máun, múov-i, máu-ti</i>
<i>žáun, žúov-i, žáu-ti</i>	<i>pjáun, pjúov-i, pjáu-ti</i>
<i>gráun, grúov-i, gráu-ti</i>	<i>pláun, plúov-i, pláu-ti</i>
<i>kráun, krúov-i, kráu-ti</i>	<i>ráun, rúov-i, ráu-ti</i>
<i>láun-ars, lúov-ies, láu-ti^s</i>	<i>šáun, šúov-i, šáu-ti</i>

8.1. Esamojo laiko ir bendraties kamienų šaknyje yra [u], o būtojo kartinio laiko – [a]; esamojo laiko kamienai baigiasi *-n*, pvz.:

šlún, šláv-i, šlú-ti

8.2. Esamojo laiko ir bendraties kamienų šaknyje yra ilgas vokalizmas, o būtojo kartinio laiko trumpas; esamojo laiko kamienai baigiasi *-n*, pvz.:

<i>gĩn, gĩj-e, gĩ-ti</i>	<i>rĩn, rĩj-e, rĩ-ti</i>
<i>grũn, grũv-a, grúr-ti</i>	<i>sĩn, sũv-a, súr-ti</i>
<i>lĩn, lĩj-e, lí-ti</i>	<i>žĩn, žũv-a, žúr-ti</i>
<i>pĩn, pũv-a, púr-ti</i>	

9. Esamojo laiko ir bendraties kamienai yra tapatūs, o būtojo kartinio laiko kamienai turi kamiengalio *-j*, pvz.:

<i>akíe, akíej-e, akíe-ti</i>	<i>plúo, plúoj-e, plúo-ti</i>
<i>(jisi)žúo, (jisi)žúoj-e, (jisi)žúo-ti</i>	<i>síe, síej-e, síe-ti</i>
<i>klúo, klúoj-e, klúo-ti</i>	<i>spíe, spíej-e, spíe-ti</i>
<i>lúo, lúoj-e, lúo-ti</i>	

10. Visų kamienų šaknyse skirtingas vokalizmas, pvz.:

vėj, vėj-e, vė-ti

11. Esamojo laiko kamienų šaknyse yra [e], o būtojo kartinio laiko ir bendraties – [i], pvz.:

lėj, líj-e, lí-ti

12. Esamojo laiko kamienai šaknyje turi [e], o būtojo kartinio laiko ir bendraties – [i], pvz.:

gén, gìn-i, giñ-ti
šèn-as, šìn-ies, šín-ti^s

13. Esamojo laiko kamienas turi formantą -d; esamojo laiko kamienas šaknyje turi [e], o būtojo kartinio laiko ir bendraties kamienai – [i], pvz.:

vérd, vìr-i, vír-ti

14. Supletyviniai kamienai, pvz.:

déd, díej-e, díe-ti
dúrd, dāv-i, dúr-ti

jém, jiēm-i, jiñ-ti
às-ù, buv-áu, búr-ti

Priesaginių pagrindinių kamienų struktūra Šaukėnų šnektoje yra tokia:

1. Lygiaskiemieniai kamienai yra:

1.1. Priesagų -en- ir -in- iš pirminių veiksmažodžių, ištiktukų ir vardažodžių, pvz.:

alkín, alkìn-a, alkín-ti
ártin-as, ártin-uos, ártin-ti^s
áušín, áušín-a, áušin-ti
balén, balēn-a, balén-ti (akis)
bālín, bālín-a, bālin-ti
bárškín, bárškín-a, bárškin-ti
báudin, báudin-a, báudin-ti
baugén, baugēn-a, baugén-ti
bírbin, bírbín-a, bírbin-ti
bīžín, bīžín-a, bīžin-ti
brāžín, brāžín, brāžin-ti
bùkin, bùkin-a, bùkin-ti
cāckín, cāckín-a, cāckin-ti
cípin, cípin-a, cípin-ti
čurén, čurēn-a, čurén-ti
čúržen, čúržen-a, čúržen-ti
dáilín, dáilín-a, dáilin-ti

dangén, dangēn-a, dangén-ti
dáugin, dáugin-a, dáugin-ti
dēdín, dēdín-a, dēdin-ti
dībin, dībín-a, dībin-ti
dìdín, dìdín-a, dìdin-ti
dírbin, dírbín-a, dírbin-ti
dīrin, dīrin-a, dīrin-ti
drúnsin, drúnsin-a, drúnsin-ti
dúrlin, dúrlín-a, dúrlin-ti
dùsin, dùsin-a, dùsin-ti
dùskín, dùskín-a, dùskin-ti
dvasín, dvasìn-a, dvasìn-ti
žírín, žírín-a, žírín-ti
žùgin, žùgin-a, žùgin-ti
žuovín, žuovìn-a, žuovín-ti
gadín, gadín-a, gadín-ti
gaiovín, gaiovìn-a, gaiovín-ti

gērīn, gērīn-a, gērīn-ti
gīnslīn, gīnslīn-a, gīnslīn-ti
gīvėn, gīvėn-a, gīvėn-ti
grāžīn, grāžīn-a, grāžīn-ti
grunžīn, grunžīn-a, grunžīn-ti
grūzīn, grūzīn-a, grūzīn-ti
guñdīn, guñdīn-a, guñdīn-ti
jėunīn, jėunīn-a, jėunīn-ti
jūdīn, jūdīn-a, jūdīn-ti
kaītīn, kaītīn-a, kaītīn-ti
kaļbīn, kaļbīn-a, kaļbīn-ti
káltīn, káltīn-a, káltīn-ti
kánkīn, kánkīn-a, kánkīn-ti
kařtīn, kařtīn-a, kařtīn-ti
ķæūšīn, ķæūšīn-a, ķæūšīn-ti
kíeblīn, kíeblīn-a, kíeblīn-ti
kírbin, kírbin-a, kírbin-ti
kírkin, kírkin-a, kírkin-ti
ķúrīn, ķúrīn-a, ķúrīn-ti
klėbīn, klėbīn-a, klėbīn-ti
klėrīn, klėrīn-a, klėrīn-ti
klībīn, klībīn-a, klībīn-ti
klišėn, klišėn-a, klišėn-ti
klúnkin, klúnkin-a, klúnkin-ti
klúrkin, klúrkin-a, klúrkin-ti
krúokin, krúokin-a, krúokin-ti
krūtīn, krūtīn-a, krūtīn-ti
kuīlīn, kuīlīn-a, kuīlīn-ti
kúrkīn, kúrkīn-a, kúrkīn-ti
kūrprin, kūrprin-a, kūrprin-ti
kurrėn, kurrėn-a, kurrėn-ti
kūšīn, kūšīn-a, kūšīn-ti
kutėn, kutėn-a, kutėn-ti
kvírkīn, kvírkīn-a, kvírkīn-ti
lemėn, lemėn-a, lemėn-ti

leņgvīn, leņgvīn-a, leņgvīn-ti
lėsin, lėsin-a, lėsin-ti
lígīn, lígīn-a, lígīn-ti
līkīn, līkīn-a, līkīn-ti
lúrlīn, lúrlīn-a, lúrlīn-ti
márgīn, márgīn-a, márgīn-ti
marīn, marīn-a, marīn-ti
marmālin, marmālin-a, marmālin-ti
māžīn, māžīn-a, māžīn-ti
mekėn, mekėn-a, mekėn-ti
mėzdīn, mėzdīn-a, mėzdīn-ti
miegīn, miegīn-a, miegīn-ti
míešlīn, míešlīn-a, míešlīn-ti
mílmīn, mílmīn-a, mílmīn-ti
múltīn, múltīn-a, múltīn-ti
muokīn, muokīn-a, muokīn-ti
mùilīn, mùilīn-a, mùilīn-ti
mulķīn, mulķīn-a, mulķīn-ti
mùrīn, mùrīn-a, mùrīn-ti
náikīn, náikīn-a, náikīn-ti
naūjīn, naūjīn-a, naūjīn-ti
niėkīn, niėkīn-a, niėkīn-ti
nuokīn, nuokīn-a, nuokīn-ti
pípīn, pípīn-a, pípīn-ti
pirdėn, pirdėn-a, pirdėn-ti
pišķīn, pišķīn-a, pišķīn-ti
plėrpin, plėrpin-a, plėrpin-ti
plėuškin, plėuškin-a, plėuškin-ti
pluņpin, pluņpin-a, pluņpin-ti
pluņpinti, pluņpinti
plúonīn, plúonīn-a, plúonīn-ti
prātīn, prātīn-a, prātīn-ti
rėtīn, rėtīn-a, rėtīn-ti
sākīn, sākīn-a, sākīn-ti
sālin, sālin-a, sālin-ti
sárgīn, sárgīn-a, sárgīn-ti

saūsīn, saūsīn-a, saūsīn-ti
sāvin-as, sāvin-uos, sāvin-ti¹s
sīlpnīn, sīlpnīn-a, sīlpnīn-ti
(s)kálkīn, (s)kálkīn-a, (s)kálkīn-ti
skānīn, skānīn-a, skānīn-ti
skúmbīn, skúmbīn-a, skúmbīn-ti
skvīrbīn, skvīrbīn-a, skvīrbīn-ti
smáilīn, smáilīn-a, smáilīn-ti
smāļīn, smāļīn, smāļīn-ti
smúlķīn, smúlķīn-a, smúlķīn-ti
spargīn, spargīn-a, spargīn-ti
spīģīn, spīģīn-a, spīģīn-ti
spīrgīn, spīrgīn-a, spīrgīn-ti
spúrdīn, spúrdīn-a, spúrdīn-ti
stīprīn, stīprīn-a, stīprīn-ti
stīren, stīren-a, stīren-ti
suņķīn, suņķīn-a, suņķīn-ti
svadīn, svadīn-a, svadīn-ti
svarīn, svarīn-a, svarīn-ti
šīķīn, šīķīn-a, šīķīn-ti
šīpīn, šīpīn-a, šīpīn-ti
šņēķīn, šņēķīn-a, šņēķīn-ti
šunkīn, šunkīn-a, šunkīn-ti
šūtīn, šūtīn-a, šūtīn-ti

táikīn, táikīn-a, táikīn-ti
terlén, terlēn-a, terlén-ti
tirpīn, tirpīn-a, tirpīn-ti
trātīn, trātīn-a, trātīn-ti
traukīn, trauķīn-a, trauķīn-ti
truņpīn, truņpīn-a, truņpīn-ti
trūpīn, trūpīn-a, trūpīn-ti
trūšķīn, trūšķīn-a, trūšķīn-ti
tuņšīn, tuņšīn-a, tuņšīn-ti
túnķīn, túnķīn-a, túnķīn-ti
tūtīn, tūtīn-a, tūtīn-ti
úržīn, úržīn-a, úržīn-ti
vadīn, vadīn-a, vadīn-ti
váišīn, váišīn-a, váišīn-ti
vaitīn, vaitīn-a, vaitīn-ti
vaŗvīn, vaŗvīn-a, vaŗvīn-ti
vēzdīn, vēzdīn-a, vēzdīn-ti
viēžļīn, viēžļīn-a, viēžļīn-ti
vīrīn, vīrīn-a, vīrīn-ti
zīrīn, zīrīn-a, zīrīn-ti
zíržīn, zíržīn-a, zíržīn-ti
žādīn, žādīn-a, žādīn-ti
žīļīn, žīļīn-a, žīļīn-ti
žūbīn, žūbīn-a, žūbīn-ti

1.2. Priesagos (-in)-ie- vediniai (jū būtojo kartinio laiko kamienai turi kamiengalio -j), pvz.:

áižie, áižiej-e, áižie-ti
akíe, akíej-e, akíe-ti
akminíe, akminíej-e, akminíe-ti
álpie, álpiej-e, álpie-ti
bimbiníe, bimbiníej-e, bimbiníe-ti
biziníe, biziníej-e, biziníe-ti
blusiníe, blusiníej-e, blusiníe-ti

buzíe, buzíej-e, buzíe-ti
càktelie, càkteliej-e, càktelie-ti
čāudie, čāudiej-e, čāudie-ti
čūpiníe, čūpiníej-e, čūpiníe-ti
didíe, didíej-e, didíe-ti
dīķinie, dīķiniej-e, dīķinie-ti
diktíe, diktíej-e, diktíe-ti

druktíe, druktíej-e, druktíe-ti
drunsíe, drunsíej-e, drunsíe-ti
durníe, durníej-e, durníe-ti
géiž-ie, géižiej-e, géižie-ti
geníe, geníej-e, geníe-ti
gilíe, gilíej-e, gilíe-ti
gřovalíe, gřovalíe-je, gřovalíe-ti
grabiníe, grabiníej-e, grabiníe-ti
gvieriníe, gvieriníej-e, gvieriníe-ti
jæuníe, jæuníej-e, jæuníe-ti
kařkštelie, kařkšteliej-e, kařkštelie-ti
kartíe, kartíej-e, kartíe-ti
káulíe, káulíej-e, káulíe-ti
kelníej-a's, kelníej-uos, kelníe-ti⁴s
kirmíe, kirmíej-e, kirmíe-ti
ki⁴tíe, ki⁴tíej-e, ki⁴tíe-ti
kæulíe, kæulíe-je, kæulíe-ti
kľuňkinie, kľuňkiniej-e, kľuňkinie-ti
kľuikinie, kľuikíniej-e, kľuikín-ieti
kuoríe, kuoríej-e, kuoríe-ti
kúosie, kúosiej-e, kúosie-ti
kranksíe, kranksíej-e, kranksíe-ti
kuilínie, kuilíníej-e, kuilínie-ti
kvarksíe, kvarksíej-e, kvarksíe-ti
lupiníe, lupíníej-e, lupiníe-ti
luržiníe, luržíníej-e, luržiníe-ti
maininíe, mainíníej-e, maininíe-ti
margíe, margíej-e, margíe-ti
mažíe, mažíej-e, mažíe-ti
miesiníe, miesíníej-e, miesiníe-ti
mérdie, mérdíej-e, mérdie-ti
merginíe, mergíníej-e, merginíe-ti
minkštíe, minkštíej-e, minkštíe-ti
naktiníe, naktíníej-e, naktiníe-ti
(ne)duoríe, (ne)duoríej-e, (ne)duoríe-ti
plřšiníe, plřšiníej-e, plřšiníe-ti

pluoníe, pluoníej-e, pluoníe-ti
puldiníe, puldíníej-e, puldiníe-ti
rakiníe, rakiníej-e, rakiníe-ti
ráugie, ráugíej-e, ráugie-ti
ritiníe, ritíníej-e, ritiníe-ti
rudíe, rudíej-e, rudíe-ti
rukšlíe, rukšlíej-e, rukšlíe-ti
rumbíe, rumbíej-e, rumbíe-ti
ruplíe, ruplíej-e, ruplíe-ti
saldíe, saldíej-e, saldíe-ti
salíe, salíej-e, salíe-ti
séikie, séikíej-e, séikie-ti
seníe, seníej-e, seníe-ti
séntelie, séntelíej-e, séntelie-ti
sérgie, sérgíej-e, sérgie-ti
silpníe, silpníej-e, silpníe-ti
šuntiníe, šuntíníej-e, šuntiníe-ti
šuvíníe, šuvíníej-e, šuvíníe-ti
skaníe, skaníej-e, skaníe-ti
skinstíe, skinstíej-e, skinstíe-ti
slaňpinie, slaňpiníej-e, slaňpinie-ti
spitríe, spitríej-e, spitríe-ti
spitriníe, spitríníej-e, spitriníe-ti
spruoginíe, spruogíníej-e, spruoginíe-ti
statíe, statíej-e, statíe-ti
stipríe, stipríej-e, stipríe-ti
stuuríe, stuuríej-e, stuuríe-ti
sukiníe, sukiníej-e, sukiníe-ti
sváitie, sváítíej-e, sváitie-ti
šikiníe, šikíníej-e, šikiníe-ti
šmřrinie, šmřriníej-e, šmřrinie-ti
šmižiníe, šmižíníej-e, šmižiníe-ti
šmúrkštelie, šmúrkštelíej-e, šmúrkštelie-ti
šnipiníe, šnipíníej-e, šnipiníe-ti
šúrdinie, šúrdíníej-e, šúrdinie-ti

šuokinie, šuokiniej-e, šuokinie-ti
 tirštie, tirštiej-e, tirštie-ti
 treikie, treikiej-e, treikie-ti
 tridinie, tridiniej-e, tridinie-ti
 tripinie, tripiniej-e, tripinie-ti
 trukinie, trukiniej-e, trukinie-ti
 trunie, truniej-e, trunie-ti
 tupinie, tupiniej-e, tupinie-ti
 usnie, usnjej-e, usnie-ti
 urstinie, urstiniej-e, urstinie-ti

utinie, utiniej-e, utinie-ti
 varinie, variniej-e, varinie-ti
 varlinie, varliniej-e, varlinie-ti
 vazinie, vaziniej-e, vazinie-ti
 velie, veliej-e, velie-ti
 velnie, velnjej-e, velnie-ti
 zelie, zeliej-e, zelie-ti
 žuoplinie, žuopliniej-e, žuoplinie-ti
 žuolie, žuoliej-e, žuolie-ti

1.3. Priesagos -uo- vediniai (jų būtojo kartinio laiko kamienai turi ka-
miengalio -j), pvz.:

b̄laduo, b̄laduoj-e, b̄laduo-ti
 bieḡuo, bieḡuoj-e, bieḡuo-ti
 bj̄auruo, bj̄auruoj-e, bj̄auruo-ti
 blev̄zuo, blev̄zuoj-e, blev̄zuo-ti
 bl̄rk̄c̄uo, bl̄rk̄c̄uoj-e, bl̄rk̄c̄uo-ti
 daḡuo, daḡuoj-e, daḡuo-ti
 degl̄uo, degl̄uoj-e, degl̄uo-ti
 d̄erk̄l̄uoj-æ's, d̄erk̄l̄uoj-uos,
 d̄erk̄l̄uo-ti^s
 diel̄uo, diel̄uoj-e, diel̄uo-ti
 d̄ik̄c̄uo, d̄ik̄c̄uoj-e, d̄ik̄c̄uo-ti
 d̄ulks̄uo, d̄ulks̄uoj-e, d̄ulks̄uo-ti
 duoven̄uo, duoven̄uoj-e, duoven̄uo-ti
 d̄urnav̄uo, d̄urnav̄uoj-e, d̄urnav̄uo-ti
 ḡaiñuo, ḡaiñuoj-e, ḡaiñuo-ti
 galv̄uo, galv̄uoj-e, galv̄uo-ti
 geš̄uo, geš̄uoj-e, geš̄uo-ti
 ḡñ̄uo, ḡñ̄uoj-e, ḡñ̄uo-ti
 gr̄abāl̄uo, gr̄abāl̄uoj-e, gr̄abāl̄uo-ti
 graž̄uo, graž̄uoj-e, graž̄uo-ti
 jimbl̄uo, jimbl̄uoj-e, jimbl̄uo-ti
 k̄aitel̄uo, k̄aitel̄uoj-e, k̄aitel̄uo-ti
 k̄apanuoj-æ's, k̄apanuoj-uos,

k̄apanuo-ti^s
 kasl̄uo, kasl̄uoje, kasl̄uo-ti
 kev̄erzuo, kev̄erzuoj-e, kev̄erzuo-ti
 kil̄n̄uo, kil̄n̄uoj-e, kil̄n̄uo-ti
 k̄uns̄uo, k̄uns̄uoj-e, k̄uns̄uo-ti
 laīpuo, laīpuoj-e, laīpuo-ti
 maīžuo, maīžuoj-e, maīžuo-ti
 maur̄uo, maur̄uoj-e, maur̄uo-ti
 mež̄uo, mež̄uoj-e, mež̄uo-ti
 m̄iñ̄uo, m̄iñ̄uoj-e, m̄iñ̄uo-ti
 nak̄uo, nak̄uoj-e, nak̄uo-ti
 paīñ̄uo, paīñ̄uoj-e, paīñ̄uo-ti
 peizuo, peizuoj-e, peizuo-ti
 pij̄uo, pij̄uoj-e, pij̄uo-ti
 p̄il̄uo, p̄il̄uoj-e, p̄il̄uo-ti
 pl̄uřzuo, pl̄uřzuoj-e, pl̄uřzuo-ti
 put̄uo, put̄uoj-e, put̄uo-ti
 r̄aič̄uoj-æ's, r̄aič̄uoj-uos, r̄aič̄uo-ti^s
 raul̄uo, raul̄uoj-e, raul̄uo-ti
 repl̄uo, repl̄uoj-e, repl̄uo-ti
 r̄uñk̄uo, r̄uñk̄uoj-e, r̄uñk̄uo-ti
 saḡuo, saḡuoj-e, saḡuo-ti
 seḡuo, seḡuoj-e, seḡuo-ti

séiluo, séiluoj-e, séiluo-ti
sekúo, sekúoj-e, sekúo-ti
slánkuo, slánkuoj-e, slánkuo-ti
*slebizavúo, s**l**ebizavúoj-e,*
slebizavúo-ti
spaknúo, spaknúoj-e, spaknúo-ti
spielúo, spielúoj-e, spielúo-ti
srúpčuo, srúpčuoj-e, srúpčuo-ti
šielúoj-æ's, šielúoj-uos, šielúo-ti's
šláužuo, šláužuoj-e, šláužuo-ti
šírkaľuo, šírkaľuoj-e, šírkaľuo-ti
tapnúo, tapnúoj-e, tapnúo-ti
tapšnúo, tapšnúoj-e, tapšnúo-ti
teplúo, teplúoj-e, teplúo-ti
térľuo, térľuoj-e, térľuo-ti
tíkuo, tíkuoj-e, tíkuo-ti
traidaľuo, traidaľuoj-e, traidaľuo-ti

trípčuo, trípčuoj-e, trípčuo-ti
triznúo, triznúoj-e, triznúo-ti
trúrkčuo, trúrkčuoj-e, trúrkčuo-ti
túrpčuo, túrpčuoj-e, túrpčuo-ti
tvínkčuo, tvínkčuoj-e, tvínkčuo-ti
udrúo, udrúoj-e, udrúo-ti
valúo, valúoj-e, valúo-ti
važúo, važúoj-e, važúo-ti
vākaruo, vākaruoj-e, vākaruo-ti
valúo, valúoj-e, valúo-ti
váľkuo, váľkuoj-e, váľkuo-ti
vapaľuo, vapaľuoj-e, vapaľuo-ti
vasnúo, vasnúoj-e, vasnúo-ti
vāzuoj-æ's, vāzuoj-uos, vāzuo-ti's
važúo, važúoj-e, važúo-ti
zuřduo, zuřduoj-e, zuřduo-ti
ževérnuo, ževérnuoj-e, ževérnuo-ti

1.4. Priesagos -au- vediniai , pvz.:

badáuj, badāv-a, badáu-ti
bruoláuj-æ's, bruolāv-uos,
bruoláu-ti's
dúrsauj, dúrsav-a, dúrsau-ti
gedáuj, gedāv-a, gedáu-ti
gri̇báuj, gri̇bāv-a, gri̇báu-ti
kerštáuj, kerštāv-a, kerštáu-ti
kručáuj, kručāv-a, kručáu-ti

mížauj, mížav-a, mížau-ti
ši̇náj, ši̇nāv-a, ši̇náu-ti
tarnáj, tarnāv-a, tarnáu-ti
uobu^uláj, uobu^ulāv-a,
uobu^uláu-ti
u^ugáj, u^ugāv-a, u^ugáu-ti
zgedáuj, zgedāv-a, zgedáu-ti
žúovauj, žúovav-a, žúovau-ti

1.5. Priesagos -u- vediniai (esamojo laiko ir bendraties kamienai baigiasi -u^u, o būtojo kartinio laiko -av-), pvz.:

ablú^u, ablāv-a, ablú^u-ti
burbulú^u, burbulāv-a, burbulú^u-ti
daiñu^u, daiñāv-a, daiñu^u-ti
durnú^u, durnāv-a, durnú^u-ti
dvilipú^u, dvilipāv-a, dvilipú^u-ti

gargalú^u, gargalāv-a, gargalú^u-ti
garú^u, garāv-a, garú^u-ti
geltionu^u, geltionav-a, geltionu^u-ti
gílú^u, gílāv-a, gílú^u-ti
glamžú^u, glamžāv-a, glamžú^u-ti

gruomulír^u, gruomulǣv-a,
 gruomulír^u-ti
 jærkír^u, jærkǣv-a, jærkír^u-ti
 ju^ukír^u, ju^ukǣv-a, ju^ukír^u-ti
 kàbaru^uj-ǣs, kàbarav-uos,
 kàbaru^u-ti^s
 kadarír^u, kadarǣv-a, kadarír^u-ti
 kapšír^u, kapšǣv-a, kapšír^u-ti
 keverzír^u, keverzǣv-a, keverzír^u-ti
 kīrbaru^u, kīrbav-a, kīrbaru^u-ti
 kiñír^u, kiñǣv-a, kiñír^u-ti
 kīnkír^u, kīnkǣv-a, kīnkír^u-ti
 kīrkír^u, kīrkǣv-a, kīrkír^u-ti
 klèdaru^u, klèdarav-a, klèdaru^u-ti
 klejír^u, klejǣv-a, klejír^u-ti
 knaptír^u, knaptǣv-a, knaptír^u-ti
 kukír^u, kukǣv-a, kukír^u-ti
 lekír^u, lekǣv-a, lekír^u-ti
 margír^u, margǣv-a, margír^u-ti
 melír^u, melǣv-a, melír^u-ti
 mielenír^u, mielenǣv-a, mielenír^u-ti
 mīrgulír^u, mīrgulǣv-a, mīrgulír^u-ti
 pīlkír^u, pīlkǣv-a, pīlkír^u-ti
 pīpkír^u, pīpkǣv-a, pīpkír^u-ti
 plīrdufu, plīrdufǣv-a, plīrdufu-ti

púrlu^u, púrlǣv-a, púrlu^u-ti
 puškír^u, puškǣv-a, puškír^u-ti
 putír^u, putǣv-a, putír^u-ti
 rauduōnu^u, rauduōnav-a,
 rauduōnu^u-ti
 reībullu^u, reībullǣv-a, reībullu^u-ti
 skaičír^u, skaičǣv-a, skaičír^u-ti
 skaptír^u, skaptǣv-a, skaptír^u-ti
 slidiñír^u, slidiñǣv-a, slidiñír^u-ti
 snargllír^uj-ǣs, snargllǣv-uos,
 snargllír^u-ti^s
 šlitiñír^u, šlitiñǣv-a, šlitiñír^u-ti
 šmiežír^u, šmiežǣv-a, šmiežír^u-ti
 šnuopír^u, šnuopǣv-a, šnuopír^u-ti
 šuokír^u, šuokǣv-a, šuokír^u-ti
 šukír^u, šukǣv-a, šukír^u-ti
 švilpiñír^u, švilpiñǣv-a, švilpiñír^u-ti
 tàbalu^uj-ǣs, tàbalav-uos, tàbalu^u-ti^s
 talaškír^u, talaškǣv-a, talaškír^u-ti
 trīdallír^u, trīdallǣv-a, trīdallír^u-ti
 trizñír^u, trizñǣv-a, trizñír^u-ti
 vadír^u, vadǣv-a, vadír^u-ti
 varslír^u, varslǣv-a, varslír^u-ti
 vitu, vituǣv-a, vitu-ti

1.6. Priesagos -i- vediniai (esamojo ir būtojo kartinio laiko kamienai turi kamiengalio -j), pvz.:

bākij, bākij-e, bākī-ti
 džàbij, džàbij-e, džàbī-ti
 grūilij, grūilij-e, grūilī-ti
 kabuřkštij, kabuřkštij-e, kabuřkštī-ti
 keřšij, keřšij-e, keřšī-ti
 lēdij, lēdij-e, lēdī-ti
 līrdij, līrdij-e, līrdī-ti

makāsij, makāsij-e, makāsī-ti
 mangūrij, mangūrij-e, mangūrri-ti
 meīlij, meīlij-e, meīlī-ti
 muōnij, muōnij-e, muōnī-ti
 nuōvij, nuōvij-e, nuōvī-ti
 pīerj, pīerij-e, pīerī-ti
 plūm̃pij, plūm̃pij-e, plūm̃pī-ti

prúnij, prúnij-e, prúnì-ti
sarmātij, sarmātij-e, sarmāti-ti
skalaṁbij, skalaṁbij-e, skalaṁbi-ti
skuōlij, skuōlij-e, skuōli-ti
š^lnāuj, š^lnāv-a, š^lnáu-ti
taūzij, taūzij-e, tauzi-ti
teiráu-j-æ's, teirāv-uos, teiráu-ti^ls
tvàtij, tvàtij-e, tvàti-ti

ũrdij, ũrdij-e, ũrdi-ti
vàksij, vaksij-e, vaksi-ti
vaṁbrij, vaṁbrij-e vaṁbri-ti
vepēzij, vepēzij-e, vepēzi-ti
viřšij, viřšije, virši-ti
vuōlij, vuōlij-e, vuōli-ti
zaūnij, zaūnij-e, zaūni-ti
zumbātij, zumbātij-e, zumbāti-ti

2. Nelygiaskiemieniai kamieniai yra:

2.1. Priesagos *-ie-* vediniai (esamojo laiko kamieniai yra vienu skiemeniu trumpesni už bendraties ir būtojo kartinio laiko kamienus), pvz.:

bèz, bezíej-e, bezíe-ti
bíld, bildíej-e, bildíe-ti
blérb, blerbíej-e, blerbíe-ti
bràz, brazíej-e, brazíe-ti
bùd, budíej-e, budíe-ti
búmb, bumbíej-e, bumbíe-ti
búrb, burbíej-e, burbíe-ti
čèž, čežíej-e, čežíe-ti
čəuššk, čəušškíej-e, čəušškíe-ti
čúlb, čulbíej-e, čulbíe-ti
dárd, dardíej-e, dardíe-ti
drèb, drebíej-e, drebíe-ti
dúnd, dundíej-e, dundíe-ti
gál, galíej-e, galíe-ti
gárg, gargíej-e, gargíe-ti
gířd, girdíej-e, girdíe-ti
glérg, glergíej-e, glergíe-ti
grúm, grumíej-e, grumíe-ti
grùz, gruzíej-e, gruzíe-ti
gúl, gulíej-e, gulíe-ti
gúrg, gurgíej-e, gurgíe-ti
jūd, judíej-e, judíe-ti
kalb, kalbíej-e, kalbíe-ti

kàt, katíej-e, katíe-ti
káušk, kauškíej-e, kauškíe-ti
kìbžd, kibždíej-e, kibždíe-ti
kír̃b, kirbíej-e, kirbíe-ti
klèg, klegíej-e, klegíe-ti
knìbžd, knibždíej-e, knibždíe-ti
krūt, krutíej-e, krutíe-ti
kùš, kušíej-e, kušie-ti
kvàk, kvakíej-e, kvakíe-ti
līd, lidíej-e, lidíe-ti
márm, marmíej-e, marmíe-ti
mířl, miřlíej-e, miřlíe-ti
mírg, mirgíej-e, mirgíe-ti
múok, muokíej-e, muokíe-ti
múrm, murmíej-e, murmíe-ti
nárn, narníej-e, narníe-ti
plàzd, plazdíej-e, plazdíe-ti
plèp, plepíej-e, plepíe-ti
plérz, plerzíej-e, plerzíe-ti
plūš, plušíej-e, plušie-ti
púrt, purtíej-e, purtíe-ti
pùšk, puškíej-e, puškíe-ti
ràb, rabíej-e, rabíe-ti
ràv, ravíej-e, ravíe-ti

řít, ritíej-e, ritíe-ti
síed, siedíej-e, siedíe-ti
skámb, skambíej-e, skambíe-ti
skùb, skubíej-e, skubíe-ti
smírd, smirdíej-je, smirdíe-ti
spínd, spindíej-e, spindíe-ti
spúrd, spurdíej-e, spurdíe-ti
stén, steníej-e, steníe-ti
stúou, stuovíej-e, stuovíe-ti
šaps, šapsíej-e, šapsíe-ti
šnabžd, šnabždíej-e, šnabždíe-ti
šnař, šnaríej-e, šnaríe-ti
šnek, šnekíej-e, šnekíe-ti
tát, tatíej-e, tatíe-ti
tèk, tekíej-e, tekíe-ti
tík, tikíej-e, tikíe-ti

tříl, třilíej-e, třilíe-ti
túrt, turtíej-e, turtíe-ti
tràšk, traškíej-e, traškíe-ti
trát, tratíej-e, tratíe-ti
túr, turíej-e, turíe-ti
túrr, turríej-e, turríe-ti
tút, tutíej-e, tutíe-ti
vàp, vapíej-e, vapíe-ti
vařo, varvíej-e, varvíe-ti
veíz, veizíej-e, veizíe-ti
veš, vešíej-e, vešíe-ti
vříš, vříšíej-e, vříšíe-ti
žad, žadíej-e, žadíe-ti
žib, žibíej-e, žibíe-ti
žrd, žrdíej-e, žrdíe-ti
žúrr, žurríej-e, žurríe-ti

2.2. Priesagos -uo- vediniai (esamojo laiko kamienas yra vienu skiemeniu trumpesnis už būtojo kartinio laiko ir bendraties kamienus), pvz.:

bij-æ, bijúoj-e, bijúo-ti
jíšk-a, jíškúoj-e, jíškúo-ti
kúřks-a, kúřksuój-e, kúřksúo-ti
muřks-a, muřksuoj-e, muřksuo-ti
plerps-a, plerpsúoj-e, plerpsúo-ti

rúoks-a, ruoksúoj-e, ruoksúo-ti
spúoks-a, spuoksúo-je, spuoksúo-ti
zuřd-a, zuřduoj-e, zuřduo-ti
žin-a, žinúoj-e, žinúo-ti
žúops-a, žuopsúoj-e, žuopsúo-ti

2.3. Priesagos -i- vediniai (esamojo laiko ir būtojo kartinio laiko kamienai yra skiemeniu trumpesni už bendraties kamieną), pvz.:

ařd-a, ařd-i, ařdí-ti
bād-a, bād-i, badí-ti
baíd-a, baíd-i, baidí-ti
błúd-a, błúd-i, błudí-ti
čáiž-a, čáiž-i, čaiží-ti
dār-a, dār-i, darí-ti
daũž-a, dauž-i, dauží-ti

drāpst-a, drāpst-i, drapstí-ti
drāsk-a, drāsk-i, draskí-ti
dúrst-a, dúrst-i, dúrsti-ti
gān-a, gān-i, ganí-ti
gáud-a, gáud-i, gaudí-ti
gižd-a, gižd-i, gimdí-ti
gírd-a, gírd-i, gírdí-ti

glámž-a, glámž-i, glámžī-ti
graīb-a, graīb-i, graībī-ti
grúnd-a, grúnd-i, grúndī-ti
gúnd-a, gúnd-i, gúndī-ti
gvaļb-a, gvaļb-i, gvaļbī-ti
kaiš-a, kaiš-i, kaišī-ti
kamš-a, kamš-i, kamšī-ti
kaŗp-a, kaŗp-i, karpī-ti
kās-a, kās-i, kasī-ti
káust-a, káust-i, káusti-ti
kiņķ-a, kiņķ-i, kiņķī-ti
krāt-a, krāt-i, kratī-ti
kráust-a, kráust-i, kráusti-ti
kruņt-a, kruņt-i, krumtī-ti
láid-a, láid-i, láidī-ti
láig-a, láig-i, láigi-ti
laīk-a, laīk-i, laikī-ti
laiž-a, laiž-i, laižī-ti
laūp-a, laūp-i, laupī-ti
láuž-a, láuž-i, láuži-ti
líd-a, líd-i, lídī-ti
lúod-a, lúod-i, lúodi-ti
luņķst-a, luņķst-i, lunkstī-ti
máig-a, máig-i, máigi-ti
maīn-a, maīn-i, maīnī-ti
maiš-a, maiš-i, maišī-ti
máiv-uos, máiv-ies, máivi-tī^s
márkst-uos, márkst-ies, márksti-tī^s
māt-a, māt-i, matī-ti
máud-a, máud-i, máudī-ti
máust-a, máust-i, máusti-ti
mìgd-a, mìgd-i, migdí-ti
míņķ-a, míņķ-i, míņķī-ti
míet-a, míet-i, míeti-ti
múrd-a, múrd-i, múrdī-ti
nárd-a, nárd-i, nárdī-ti

nárst-a, nárst-i, nársti-ti
núrķ-a, núrķ-i, núrķī-ti
paiš-a, paiš-i, paišī-ti
píd-a, pí-d-i, pídi-ti
pílst-a, pílst-i, pílstī-ti
pjéust-a, pjéust-i, pjéusti-ti
pjūd-a, pjūd-i, pjudī-ti
plīk-a, plīk-i, plīkī-ti
púrt-a, púrt-i, púrti-ti
raīk-a, raīk-i, raikī-ti
raīt-a, raīt-i, raitī-ti
raīt-uos, raīt-ies, raitī-tī^s
ráiž-a, ráiž-i, ráiži-ti
rāšk-a, rāšk-i, raškī-ti
rūrķ-a, rūrķ-i, ruŗķī-ti
sāķ-a, sāķ-i, sakī-ti
sáld-a, sáld-i, sáldī-ti
skāb-a, skāb-i, skabī-ti
skaīt-a, skaīt-i, skaitī-ti
skáld-a, skáld-i, skáldī-ti
skluņd-a, skluņd-i, sklundī-ti
smaūk-a, smaūk-i, smaukī-ti
staīp-uos, staīp-ies, staipī-tī^s
stāt-a, stāt-i, statī-ti
súrd-a, súrd-i, súrdī-ti
šaīp-uos, šaīp-ies, šaipī-tī^s
šáud-a, šáud-i, šáudī-ti
švaīst-a, švaīst-i, švaistī-ti
táik-a, táik-i, táikī-ti
taīs-a, taīs-i, taisī-ti
tálž-a, tálž-i, tálži-ti
tāšk-a, tāšk-i, taškī-ti
tráišķ-a, tráišķ-i, tráišķī-ti
truņķ-a, truņķ-i, truņķī-ti
tuņp-a, tuņp-i, tumpī-ti
tvaŗķ-a, tvaŗķ-i, tvarkī-ti

vaĩp-a, vaĩp-i, vaipĩ-ti
vāl-a, vāl-i, valĩ-ti
válg-a, válg-i, válgĩ-ti
vār-a, vār-i, varĩ-ti
várst-a, várst-i, várstĩ-ti

vařt-a, vařt-i, vartĩ-ti
vĩlg-a, vĩlg-i, vĩlgĩ-ti
žarřt-a, žarřt-i, žarřtĩ-ti
žúod-a, žúod-i, žúodĩ-ti
žùd-a, žùd-i, žudĩ-ti

§ 7. Išvestinės veiksmažodžių formos Šaukėnų šnektoje daromos iš pamatinių formų pagal adityvines taisykles pridėdant atitinkamas galūnes. Adityvinės taisyklės gali būti užrašytos tokia formule (žr. Rosinas 2005, 36):

$$[+K_i \rightarrow \check{Z}_k / \left[\begin{array}{c} +Fk_m \\ +K_j \end{array} \right] _]Kd$$

Čia K – kategorija, Fk – fleksinė klasė, Kd – kalbos dalis, \check{Z} – žymiklis. Išvestinių formų gramatinės morfemos visuomet simbolizuoja ir gramatinių kategorijų pluoštus, plg.:

$aĩn-ù$: [+ 1-asis as. + sg. + ties. nuos.] $\rightarrow u$ / [+u – 1-asis as. + sg. + ties. nuos.] $_]$ v. (verbum)

$aĩn-ì$: [+ 2-asis as. + sg. + ties. nuos.] $\rightarrow i$ / [+ i – 2-asis as. + sg. + ties. nuos.] $_]$ v.

$aĩn-am$: [+ 1-asis as. + pl.] $\rightarrow am$ / [+ am – 1-asis as. + pl.] $_]$ v.

$aĩn-at$: [+ 2-asis as. + pl.] $\rightarrow at$ / [+ at – 2-asis as. + pl.] $_]$ v.

Pirmosios asmenuotės veiksmažodžių ((i)a kamieno) esamojo laiko išvestinės formos daromos iš esamojo laiko pamatinės formos (3-ojo asmens) kamieno pridėdant atitinkamas galūnes: vienaskaitos 1-asis asmuo /-u/, daugiskaitos 1-asis asmuo - /-am/, vienaskaitos 2-asis asmuo - /-i/, daugiskaitos 2-asis asmuo - /-at/, pvz.:

	Vienaskaita			Daugiskaita		
1.	<i>dĩrb-u</i>	<i>gāl-ù</i>	<i>pĩerij-u</i>	<i>dĩrb-am</i>	<i>gāl-æm</i>	<i>pĩerij-æm</i>
2.	<i>dĩrb-i</i>	<i>gāl-ì</i>	<i>pĩerij-i</i>	<i>dĩrb-at</i>	<i>gāl-æt</i>	<i>pĩerij-æt</i>
3.	<i>dĩrb</i>	<i>gāl</i>	<i>pĩerij</i>			

Kai pamatinės formos kamienas baigiasi balsiu, darant išvestines formas prieš gramatinę morfemą, prasidedančią balsiu, įterpiamas *-j-* (vengiant hia-to), pvz.:

	Vienaskaita		Daugiskaita	
1.	<i>galvúo-j-u</i>	<i>važú^u-j-u</i>	<i>galvúo-j-æm</i>	<i>važú^u-j-æm</i>
2.	<i>galvúo-j-i</i>	<i>važú^u-j-i</i>	<i>galvúo-j-æt</i>	<i>važú^u-j-æt</i>
3.	<i>galvúo</i>	<i>važú^u</i>		

Antrosios asmenuotės veiksmažodžių (*ā* kamieno) esamojo laiko išvestinės formos daromos iš pamatinės esamojo laiko (3-ojo asmens) formos kamieno pridodant atitinkamas galūnes, pvz.:

	Vienaskaita			Daugiskaita		
1.	<i>mat-á<u>u</u></i>	<i>rúod-á<u>u</u></i>	<i>žĩn-á<u>u</u></i>	<i>māt-uom</i>	<i>rúod-uom</i>	<i>žĩn-uom</i>
2.	<i>mat-á</i>	<i>rúod-á</i>	<i>žĩn-á</i>	<i>māt-uot</i>	<i>rúod-uot</i>	<i>žĩn-uot</i>
3.	<i>māt-a</i>	<i>rúod-a</i>	<i>žĩn-a</i>			

Būtojo kartinio laiko formos daromos iš būtojo kartinio laiko pamatinės (3-ojo asmens) formos kamieno pridodant atitinkamas galūnes, pvz.:

	Vienaskaita			Daugiskaita		
1.	<i>dĩrb-á<u>u</u></i>	<i>galĩej-á<u>u</u></i>	<i>mač-á<u>u</u></i>	<i>dĩrb-uom</i>	<i>galĩej-uom</i>	<i>māt-<u>iem</u></i>
2.	<i>dĩrb-á</i>	<i>galĩej-á</i>	<i>mat-é</i>	<i>dĩrb-uot</i>	<i>galĩej-uot</i>	<i>māt-<u>iet</u></i>
3.	<i>dĩrb-a</i>	<i>galĩej-e</i>	<i>māt-i</i>			

Veiksmažodžių, turinčių būtojo kartinio laiko 3-ojo asmens galūnę *-i*, 1-ojo asmens formos turi minkštus kamiengalio priebalsius, o tų veiksmažodžių, kurių pamatinės formos turi kamiengalio *-t* arba *-d*, dėl afrikacijos prieš *V^u* grupės balsius [t] virsta [č̣], o [d] virsta [ǰ], plg.:

	Vienaskaita					
1.	<i>meč-á<u>u</u></i>	<i>kaĩ-á<u>u</u></i>	<i>sak-á<u>u</u></i>	<i>veǰ-á<u>u</u></i>	<i>mač-á<u>u</u></i>	<i>gáuǰ-á<u>u</u></i>
2.	<i>met-é</i>	<i>kaĩ-é</i>	<i>sak-é</i>	<i>ved-é</i>	<i>mat-é</i>	<i>gáud-e</i>
3.	<i>mēt-i</i>	<i>kāĩ-i</i>	<i>sāk-i</i>	<i>vēd-i</i>	<i>māt-i</i>	<i>gáud-i</i>

Būtojo dažninio laiko išvestinės formos daromos iš pamatinės (3-ojo asmens) formos kamieno, vedamo iš bendraties kamieno + priesaga *-dav-* +

galūnē /-a/, pvz.: *vēs-(ti) + dav+a → vēzdav-a, kál-(ti) + dav + /-a/ → káldav-a, matí-(ti) + dav + /-a/ → matídvav-a* etc. Išvestinēs formas turi tokias pat gramatinēs morfēmas (galūnēs) kaip 1-osios asmenuotēs veiksmažodžiu būtojo kartinio laiko išvestinēs formas, daromos iš 3-ojo asmens formas kamieno, pvz.:

	Vienaskaita		Daugiskaita	
1.	<i>vēzdav-au</i>	<i>matídvav-au</i>	<i>vēzdav-uom</i>	<i>matídvav-uom</i>
2.	<i>vēzdav-a</i>	<i>matídvav-a</i>	<i>vēzdav-uot</i>	<i>matídvav-uot</i>

Būsimojo laiko vienaskaitos 1-ojo ir 2-ojo asmens išvestinēs formas daromos iš visos pamatinēs formas pridēdant 1-osios asmenuotēs esamojo laiko veiksmažodžiu vienaskaitos formų galūnēs, o daugiskaitos atitinkamos formas daromos iš visos pamatinēs formas pridēdant 1-ojo asmens galūnē /-ma/, o 2-ojo - /te/, pvz.:

	Vienaskaita				
1.	<i>mēs-u</i>	<i>keñs-u</i>	<i>greñš-u</i>	<i>matís-u</i>	<i>galies-u</i>
2.	<i>mēs-i</i>	<i>keñs-i</i>	<i>greñš-i</i>	<i>matís-i</i>	<i>galies-i</i>
3.	<i>mēs</i>	<i>keñs</i>	<i>greñš</i>	<i>matís</i>	<i>galies</i>
	Daugiskaita				
1.	<i>mēs-ma</i>	<i>keñs-ma</i>	<i>greñš-ma</i>	<i>matís-ma</i>	<i>galies-ma</i>
2.	<i>mēs-te</i>	<i>keñs-te</i>	<i>greñš-te</i>	<i>matís-te</i>	<i>galies-te</i>

Supletyvines formas turi veiksmažodžio *būti* esamojo laiko paradigma, plg.:

	Vienaskaita	Daugiskaita
1.	<i>às-ù</i>	<i>ās-am</i>
2.	<i>às-ì</i>	<i>ās-at</i>
3.	<i>jīr</i>	

Būtojo kartinio, būtojo dažninio ir būsimojo laiko išvestinēs formas daromos iš veiksmažodžio *būti* pamatinių formų *būv-a, bīrdav-a* ir *bīrs*, pvz.:

	Vienaskaita			Daugiskaita		
1.	<i>būv-áu</i>	<i>bīrdav-au</i>	<i>bīrs-u</i>	<i>būv-uom</i>	<i>bīrdav-uom</i>	<i>bīrs-ma</i>
2.	<i>būv-á</i>	<i>bīrdav-a</i>	<i>bīrs-i</i>	<i>būv-uot</i>	<i>bīrdav-uot</i>	<i>bīrs-te</i>

Liepiamosios nuosakos paradigma neturi vienaskaitos 1-ojo asmens, arba adresanto, formos. Be to, jos 3-ojo asmens formos yra analitinės, arba samplaikinės. Vienintelė sintetinė vienaskaitos 2-ojo asmens (adresato) forma kartu yra ir pamatinė forma, iš kurios daromos daugiskaitos 1-ojo ir 2-ojo asmens formos.

Vienaskaitos 2-ojo asmens forma daroma iš bendraties kamienu pridendant priesagą *-k*, pvz.: *šauk-(ti) + k → šauk, šau-(ti) + k → šauk, sakí-(ti) + k → sakík, nevúok-(ti) + k → nevúok, siedíe-(ti) + k → siedíek, daiñúr-(ti) + k → daiñúrk* etc.

Tokios formos kaip *šauk* visiškai sutampa su bendraties kamienu, plg.: *šauk* ir *šauk-ti, plaūk* ir *plaūk-ti, baĩk* ir *baĩk-ti, peĩk* ir *peĩk-ti, riñk* ir *riñk-ti, smeĩk* ir *smeĩk-ti, áuk* ir *áuk-ti* etc.

Daugiskaitos 1-ojo ir 2-ojo asmens išvestinės formos daromos prie vienaskaitos 2-ojo asmens (t. y. pamatinės) formos pridendant 1-osios asmenuotės esamojo laiko daugiskaitos 1-ojo ir 2-ojo asmens galūnes, atitinkamai /-am/ ir /-at/; pamatinės formos kamiengalio *-k* yra minkštinamas, t. y. [k̠], kaip ir esamojo laiko *ia* kamienu formų kamiengalio *-l̠-*, pvz.: *šauk-æm, šauk-æt, sakík-æm, sakík-æt*, plg.: *gāl-æm, gāl-æt*.

3-ojo asmens formos yra iš esmės samplaikinės ir turi geidžiamosios (permisyvo) reikšmės atspalvį; pirmasis jų komponentas yra dalelytė *tègu(ĭ)* (turtinti pageidavimo, leidimo reikšmė), o antrasis – tiesioginės nuosakos esamojo laiko 3-ojo asmens forma, pvz.: *tègu(ĭ) šauk (šáun, gúĭ, stúou, daiñúr, sáka, sùpars, kásuos, gáiles)*. Pasitaiko šnektoje allegro stiliaus kalbėjime ir suaugtinių formų, pvz.: *tejíed, tesáka, teĩniⁱ* (← *tègul̠ eĩniⁱ*). Pastaroji rodo, kad permisyvas bus turėjęs senovinio optatyvo kilmės galūnę **-ē* (< baltų **-ei*).

Tariamasis nuosakos vienaskaitos 1-ojo ir 2-ojo asmens formos daromos iš pamatinės (3-ojo asmens) formos pridendant atitinkamas galūnes. Pamatinė (3-ojo asmens) forma daroma iš bendraties atmetus *-i* ir pridendant galūnę /-u/, pvz.: *dírbt(i) + u → dírbt-u, šaukt(i) + u → šaukt-u, greñšt(i) + u → greñšt-u* etc.

Vienaskaitos 1-ojo asmens forma daroma iš pamatinės (3-ojo asmens) formos kamienu ir pridendant 1-ojo asmens galūnę /-au/. Prieš *Vⁿ* grupės balsį vyksta kamiengalio [t̠] afrikacija, t. y. virtimas [č̠], pvz.: *dír[b̠]au > dírbc̠æu, šáu[č̠]au > šáuč̠æu* etc.

Antrojo asmens forma daroma iš pamatinės formos kamienu pridendant galūnę /um(e)/, pvz.: *dírbt-(u) + um(e) → dírbtum(e), šaukt-(u) + um(e) → šauktum(e)* etc.

Daugiskaitos 1-ojo ir 2-ojo asmens formos daromos iš pamatinės (3-ojo asmens) formos kamieno pridėdant atitinkamas galūnes: 1-ojo asmens /-umiem/, 2-ojo - /-umiet/, pvz.: *dīrbt-(u) + umiem* → *dīrbtumiem*, *šaukt-(u) + umiem* → *šauktumiem* etc., *dīrbt-(u) + umiet* → *dīrbtumiet*, *šaukt-(u) + umiet* → *šauktumiet* etc.

§ 8. Sangražinių veiksmažodžių esamojo laiko išvestinės formos daromos iš pamatinės (3-ojo asmens) formos kamieno pridėdant atitinkamas sangražines galūnes:

(i)a kamienas						
Vienaskaita			Daugiskaita			
1.	<i>sup-ír^us</i>	<i>gail-ír^us</i>	<i>šukír^uj-u^us</i>	<i>sùp-amuos</i>	<i>gail-æmuos</i>	<i>šukír^uj-æmuos</i>
2.	<i>sup-íⁱs</i>	<i>gail-íⁱs</i>	<i>šukír^uj-iⁱs</i>	<i>sùp-aties</i>	<i>gail-eties</i>	<i>šukír^uj-eties</i>
3.	<i>sùp-ars</i>	<i>gail-es</i>	<i>šukír^uj-æs</i>			

ā kamienas				
Vienaskaita			Daugiskaita	
1.	<i>kas-áus</i>	<i>sáug-aus</i>	<i>kās-uomuos</i>	<i>sáug-uomuos</i>
2.	<i>kas-ás</i>	<i>sáug-ars</i>	<i>kās-uoties</i>	<i>sáug-uoties</i>
3.	<i>kās-uos</i>	<i>sáug-uos</i>		

Būtojo kartinio laiko išvestinės formos daromos iš pamatinės (3-ojo asmens) formos kamieno pridėdant atitinkamas galūnes:

ā kamienas						
Vienaskaita			Daugiskaita			
1.	<i>sup-áus</i>	<i>gailiej-</i>	<i>šukāv-áus</i>	<i>sùp-</i>	<i>gailiej-</i>	<i>šukāv-uomuos</i>
2.	<i>sup-ás</i>	<i>æus</i>	<i>šukāv-ás</i>	<i>uomuos</i>	<i>uomuos</i>	<i>šukāv-uoties</i>
3.	<i>sùp-uos</i>	<i>gailiej-es</i> <i>gailiej-uos</i>	<i>šukāv-uos</i>	<i>sùp-uoties</i>	<i>gailiej-uoties</i>	

Būtojo dažninio laiko išvestinės formos daromos iš pamatinės (3-ojo asmens) būtojo dažninio laiko formos pridėdant atitinkamas sangražines būtojo kartinio laiko formų galūnes:

Daugiskaita				
Vienaskaita			Daugiskaita	
1.	<i>sùpdav-arus</i>	<i>kasídav-arus</i>	<i>sùpdav-uomuos</i>	<i>kasídav-uomuos</i>
2.	<i>sùpdav-ars</i>	<i>kasídav-ars</i>	<i>sùpdav-uoties</i>	<i>kasídav-uoties</i>
3.	<i>sùpdav-uos</i>	<i>kasídav-uos</i>		

Būsimojo laiko išvestinės formos daromos iš pamatinės (3-ojo asmens) formos kamieno pridodant atitinkamas sangražines galūnes:

	Vienaskaita		Daugiskaita	
1.	<i>sūps-u^us</i>	<i>kasís-u^us</i>	<i>sūps-muos</i>	<i>kasís-muos</i>
2.	<i>sūps-iⁱs</i>	<i>kasís-iⁱs</i>	<i>sūps-ties</i>	<i>kasís-ties</i>
3.	<i>sūps-es</i>	<i>kasís-es</i>		

Liepiamosios nuosakos sangražinės išvestinės formos daromos iš pamatinės (2-ojo asmens) formos pridodant sangražines galūnes, pvz.:

	Vienaskaita		Daugiskaita	
1.			<i>sūpk̄-æmuos</i>	<i>kasík̄-æmuos</i>
2.	<i>sūpk-es</i>	<i>kasík-es</i>	<i>sūpk̄-eties</i>	<i>kasík̄-eties</i>

Tariamiosios nuosakos vienaskaitos ir daugiskaitos išvestinės 1-ojo ir 2-ojo asmens formos daromos iš sangražinės pamatinės (3-ojo asmens) formos pridodant sangražines galūnes. 3-ojo asmens forma daroma iš bendraties atmetus *-i* ir pridodant sangražinę galūnę */-us/*, pvz.:

	Vienaskaita		Daugiskaita	
1.	<i>sūpc̄-æus</i>	<i>kasíc̄-æus</i>	<i>sūpt-umiemuos</i>	<i>kasít-umiemuos</i>
2.	<i>sūpt-umes</i>	<i>kasít-umes</i>	<i>sūpt-umieties</i>	<i>kasít-umieties</i>
3.	<i>sūpt-us</i>	<i>kasít-us</i>		

Iš pagrindinių kamienų apžvalgos matyti, kad produktyviausi Šaukėnų šnekte yra esamojo laiko *a* ir *ā* kamienai; *ja* kamieno veiksmažodžių yra bešlikę vos keli. Taigi stabiliosios veiksmažodžių klasės yra *a* ir *ā* klasė, o *ia* klasė yra nykstamoji.

Būtojo kartinio laiko yra tik du kamienai: *ā* ir *ē* kamienas; jie yra labai stabilūs.

Iš veiksmažodžių asmenavimo apžvalgos matyti, kad išvestinės formos Šaukėnų šnekte daromos pagal adityvines taisykles; kategorijų asimetrija realizuojama adityviškai (plačiau dėl to žr. Rošinas 2005, 39). Todėl išvestinių formų kodavimas yra maksimaliai arba minimaliai ikoniškas, plg.: *max sim*: *sūk* → *sūk-ù* '1-asis asmuo & vienaskaita & tiesioginė nuosaka', *sūk* → *sūk-ì* '2-asis asmuo & vienaskaita & tiesioginė nuosaka', *sūk* → *sūk-am* '1-asis asmuo & daugiskaita', *sūk* → *sūk-at* '2-asis asmuo & daugiskaita' ir *sim*: *sūk-a*

→ *suk-á* ‘2-asis asmuo & vienaskaita & tiesioginė nuosaka’, *māt-i* → *mat-é* ‘2-asis asmuo & vienaskaita & būtasis kartinis laikas & tiesioginė nuosaka’.

Lyginant su pamatinių formų galūnėmis išvestinių formų galūnės (gramatinės morfemos) Šaukėnų šnekteje koduoja mažiausiai dvi kategorijas, o kartais fakultatyviai ir tris kategorijas. Konstrukcinio ikonizmo principas pagrindžia, kodėl kalbose *sem*-kategorijos paprastai ryškiau koduojamos negu pamatinės kategorijos: kas semantiškai yra „daugiau“, tas ir konstrukciškai turi būti „daugiau“ (žr. Rosinas 2005, 39 ir lit.).

THE VERBAL CONJUGATION SYSTEM OF THE ŠAUKĖNAI SUBDIALECT (SIMPLE FORMS)

Summary

The Šaukėnai subdialect belongs to the northern subdialects of the southern Žemaitian dialect and has retained their most characteristic features.

However, due to considerable theoretical and practical obstacles, the description of the formation of the derived verbal forms in the Šaukėnai subdialect by applying the rules of the formation of derived verbal forms in Standard Lithuanian is impossible.

The verb of the Šaukėnai subdialect possesses the morphological categories of person, number, tense, mood and voice. The inflected verbs (except the imperative mood) have three singular and three plural forms. The 3rd person form is neutral with respect to the category of number, it denotes an action performed either by one or more than one agent. The marked member of the opposition singular / plural is the plural. The verb of the Šaukėnai subdialect possesses both simple and compound tenses.

In the Šaukėnai subdialect, the paradigms of verbal forms indicate three types of modal oppositions: they distinguish four moods, i.e. indirect, direct, imperative and subjunctive. The direct and indirect moods possess the tense forms of present, past, past frequentative and future whereas the imperative and subjunctive moods do not possess the category of tense.

In the Šaukėnai subdialect, there are two verbal conjugations which are distinguished according to the underlying form endings in the present tense of the indicative mood. The 1st conjugation comprises verbs whose present tense underlying form ending is a zero morph (O) which is preceded either by a consonant or *-j*, e.g. *vėd*, *tĩl̃*, *šuokinie*, *kaiļij*, the 2nd conjugation comprises verbs whose present tense underlying form ends in */-a/*, e.g. *māt-a*, *bij-e*, *žĩn-a*, etc.

The underlying simple past verbal forms of the 1st (or (*i*)*a*-stem) conjugation end in */-a/* or */-i/*, cf. *rād-a*, *lij-e* and *ār-i*.

The *a*-stem verbs constitute a highly productive and stable class while in the sub-dialect there have remained only four *ja* (former *i*) – stem verbs: *tīl* : *tīlieti*, *gāl* : *gālieti*, *mīl* : *mīlieti* and *gūl* : *gūlieti*. The verbs of the 2nd conjugation (or *a*-stem) are also rather productive.

The Šaukėnai subdialect has preserved some remnants of athematic conjugation. Some verbs are impersonal, e.g. *peřšt*, the others possess all personal forms derived from underlying form stems, e.g. *mī^žktu*, etc.

The categories in the Šaukėnai subdialect indicate a variety of symbolization. The categories of person and number are usually represented by grammatical morphemes, or endings (i.e. the morphological markers of the categories): /-u/, /-au/ symbolize the categories of person and number, i.e. the 1st person and the singular, /-i/, /-a /, /-e / – the 2nd person and the singular /-am/, /-uom/, /-iem/, /-ma/ – the 1st person and the plural, /-at/, /-uot/, /-iet/, /-te/ – the 2nd person and the plural. The ending forms of the 3rd person represent the category of person, i.e. the 3rd person only.

The article rejects the opinion, which dominates in Lithuanian linguistic literature, as if the verbal form endings could also represent the category of tense. It is complete misunderstanding, cf. *sak-áu* (present) and *suk-áu* (past), *mūš-ù* (present) and *mūš-ù* (future), etc. As evidenced by the data from the Šaukėnai subdialect, the tense can be expressed by syntactic category markers, phonological means, cf. *mat-áu* and *mač^ė-áu*, various formants (infixes), such as *-n-*, *-st-*, *-s-*, cf. *añk* and *āka*, *kiñb* and *kìba*, *tīřpst* and *tīřpa*, *dīrbu* and *dīrpsu*, suffixes, cf. *dīrb-au* and *dīrb-dav-au* as well as vowel gradation, cf. *keřt* and *kīřta*, etc. However, only the simple form endings of the indicative and subjunctive moods can express the mood.

The forms of the subjunctive mood, alongside their specific endings, possess a distinctive formant, *-t-* while the forms of the imperative mood differ from the forms of the other moods only in the underlying form which has a specific suffix, *-k*. The above suffix is the basis for the formation of plural forms whose endings do not express the category of mood.

The verbal forms in the Šaukėnai subdialect are derived from the underlying forms (see the list in the article) according to the additive rules by adding corresponding endings. The categoric asymmetry is realized additively. Therefore the coding of the derived forms is either maximally or minimally iconic.

LITERATŪRA

Bulygina 1970 – Татьяна В. Булыгина, Морфологическая структура слова в современном литовском литературном языке (в его письменной форме), in *Морфологическая структура слова в индоевропейских языках*, Москва: Наука 7–70.

DG – Vytautas Ambrazas (red.), *Dabartinės lietuvių kalbos gramatika*, Vilnius: Mokslo ir enciklopedijų leidykla, 1994.

Endzelīns Jānis 1951, *Latviešu valodas gramatika*, Rīga: Latvijas valsts izdevniecība.

Jakaitienė Evalda, Adelė Laigonaitė, Aldona Paulauskienė 1976, *Lietuvių kalbos morfologija*, Vilnius: Mokslo.

Kondakov 1975 – Николай И. Кондаков, *Логический словарь-справочник*, Москва: Наука.

LKE – Vytautas Ambrazas (red.), *Lietuvių kalbos enciklopedija*, Vilnius: Mokslo ir enciklopedijų leidybos institutas, 2008.

Pakerys Jurgis 2003, Dėl lietuvių kalbos mišriųjų veiksmažodžių kamienų santykių ir darybos, *Baltistica* 37(2), 233–244.

Paulauskienė Aldona 1994, *Lietuvių kalbos morfologija. Paskaitos lituanistams*, Vilnius: Mokslo ir enciklopedijų leidykla.

Rosinas Albertas 1994, Dėl Šaukėnų šnektos *náms* ~ *nāmas*, *Baltistica* 29(2), 194.

Rosinas Albertas 2005, *Latvių kalbos daiktavardžio linksniaavimo sistema. Sinchronija ir diachronija*, Vilnius: Mokslo ir enciklopedijų leidybos institutas.

Tekorienė Dalija 1990, *Bevardės giminės būdvardžiai. Sintaksė ir semantika*, Vilnius: Mokslo.

Wurzel Wolfgang Ullrich 1984, *Flexionsmorphologie und Natürlichkeit* (= *Studia grammatica* 21), Berlin: Akademie-Verlag.

Zinkevičius Zigmas 1994, *Lietuvių kalbos dialektologija*, Vilnius: Mokslo ir enciklopedijų leidykla.

Albertas ROSINAS
Baltistikos katedra
Vilniaus universitetas
Universiteto g. 5
LT-01513 Vilnius
Lietuva
[agrosinai@yahoo.com]